

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

ఆగస్టు 2022

వెల - ₹ 10.00

సంయుభం

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాహపత్రిక

సంపుటి: 40 సంచిక: 04

ఈ నెల ధండుగలు

ఆగస్టు 17 - శ్రీ హాజరత్ తాజ్‌ద్రీన్ బాబా ఆరాధన

ఆగస్టు 19 - శ్రీ కృష్ణాష్టవి

ఆగస్టు 24 - శ్రీ గొలగమూడి వెంకయ్యస్వామి ఆరాధన

ఆగస్టు 27 - శ్రీ ఆనందమయి అమ్ర ఆరాధన

ఆగస్టు 31 - వినాయక చవితి

ఆగస్టు 31 - శ్రీ శ్రీపాద శ్రీవల్లభ స్వామి జయంతి

భూమినుండి సారాన్ని, మేఘాలనుండి జలాన్ని, సూర్యాన్నినుండి రశ్మిని,
వాయువును పొందిన ప్రతిమెక్కా, వృక్షమూ తక్కిన జీవులకు ఏదో
ఒకవిధంగా ఉపకరిస్తూనే ఉన్నది. భూమిని సారవంతంగా నిలువుకోడానికి
ప్రతిమెక్క ఉపకరిస్తుందని నేటి విజ్ఞానశాస్త్రం చెబుతున్నది. మనకు
నిరుపయోగంగా కన్నించే వృక్షజాలంకూడా మనం విసర్జించిన
బొగ్గుపులును వాయువు స్వీకరించి ప్రాణవాయువును ప్రసాదించి,
సూర్యాని యొక్క అధికమైన ఉషాన్ని గ్రహించి మనకు సమశీతోష్ణాన్ని
ప్రసాదిస్తుంది. నీడనూ, కట్టెలనూ, ఆకులనూ యస్తాయి. ఎన్నో ప్రాణుల
కాశ్రయమౌతాయి. ఇలా గడ్డిపోచనుండీ మహావృక్షం దాకా, సూక్ష్మజీవినుండి
బృహత్తరమైన జంతుజాలం వరకూ సర్వమూ సాటిజీవుల హితానికి
ఉపకరిస్తుంటే అట్టి శ్రేయస్సును నిరంతరం పొందుతూ కూడా సాటి
ప్రాణుల కెట్టి శ్రేయస్సునూ చేయకుండా, ప్రతిదీ మన ఒక్కరికుపకరించే
రీతిన జరగాలని కోరినవుడు మనం సాటిలేని నేరస్తులమౌతాము,
శిక్షార్థులమౌతాము. అయినా సద్గురువు కరుణామూర్తి గనుక శిక్షించక
ప్రేమతో శిక్షణనిచ్చి, సంస్కరించి కృపార్థులమయ్యేలా చేయజూస్తాడు.

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజు

నీత్యంగాలెందుకు ?

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

‘శ్రీ గురుచలత్త’ చదివేవాలకి ఒక విషయం వింతగా తోస్తుంది. అనేకసార్లు శ్రీగురుడు “ఇక్కడ మా మహిమ వెల్లడయింది. స్వార్థంతో దుర్మార్గులు కూడా వచ్చి యిచ్చటి భక్తులను బాధిస్తారు. నేసీచోటు విడిచి పోవాలి” అని చెప్పి అనేకపోట్లు పచిలివెళ్లిపోయారు. అప్పును. భక్తులనెవరు బాధించటమూ వారు సహించలేరు. అట తప్పించటానికి వారెంతో శ్రీమహాదైనా యింకొక చోటికి వెళ్లిపోతారు. భగవంతుని వలె వారు గూడ తమను బాధించినా సహిస్తారుగాని, తన భక్తులను బాధిస్తే సహించలేరు. అయితే వారు దయామయులు గనుక వారుగా ఆ దుష్టులను శిక్షించరుగాని భక్తులను బాధించిన పాపం అపారమైనది. దాని పర్యవసానం చాలా ఫోరంగా పుంటుంది. “శివేఖుష్టే గురుస్తుత్త, గురో రుష్టే నకశ్చన” అని గురుగీత చెప్పినట్లు “శివుడు కోపించినా గురువు రక్షించగలడుగాని గురువుకోపిస్తే ఎవరూ రక్షించలేరు.”

‘సాయమభాబా జీవితచలత్త’, ‘శ్రీ గురుచలత్త’ పారాయణ, సత్పుంగాలు,

దత్తుక్కేత్తాల దర్శనము చేసుకొనే మనం యిలాంటి అంశాలన్నీ తెలుసుకొని తీరాలి. చేతులు, బఛ్చకాల్యకొనకుండా వంట చేసుకొనగలగడం నేర్చుకోకుండా వంటకు దిగగూడదు. పథ్యం చేయలేకుంటే మందు తీసుకొనకుండడం మంచిది. అలానే మన సడపడిని సంస్కరించుకోకుండా మహాత్ములనేవ మొదలైన సాధనలు చేయడం ప్రమాదకరం. ఒక సద్గురు భక్తుడు సద్గోష్టి చేస్తూంటే వృద్ధులైన ఒక వేదపండితులు గూడ వచ్చారు. సగౌరవంగా వాలికి ఆ భక్తుడు తమ చెంతనే కుల్చివేస్తే ఆయన దానిని దూరంగా లాక్ష్మిని కూర్చుని ఒక శ్లోకం చదివారు. దాని భావం, “స్త్రీ, అగ్ని, సద్గుక్కుడు – వీలికి తగినంత దూరంలో పుండాలి” అని చెప్పారు. వీటిలో మొదటి రెండూ అందలికి తెలిసినవే. మూడవది: అతి సన్మిహితం వలన వాలి పట్ల రాగము, ద్వేషము, యార్ఘ్య, వాటి వలన తప్పులేన్నే దృష్టి ఏర్పడతాయి. సద్గురువుపై ఏకార్త సాధించుకోడానికి యత్నిస్తున్న మనకు అటు తర్వాత కించిత్తేనా మనసు సాధన వైపుకు తిరగక యిట్టి

దుష్పుపర్తునలోనే నిమగ్నమౌతుంది. అందువలన మనం చేసుకున్న పుణ్యమంతా సశిస్తుంది. సాయి సృష్టింగా చెప్పిన సూక్తి ఎన్నిసార్లు చదివినా మన బుధ్మికి హెచ్చరిక కల్గినిస్థితికి వస్తాము.

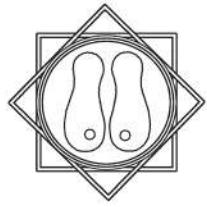
సత్పుంగ స భ్య ల లో ఒకటిమాట లోకటికి చెప్పి తంపులు పెట్టాలని ఎన్నడూ చూడరాదు. సత్పుంగాలలో వర్గాలు, మురాలు లేవచీయకూడదు. సాటివారు ఏర్పాటు చేస్తున్న సత్పుర్యాలను యథాశక్తి విచ్చిన్నం చేయాలని ఎన్నడూ ప్రయత్నించగూడదు. వీటిని సమర్థించుకోడానికి – అంటే మనలో లోపాలను కప్పి పుచ్చుకోడానికి వాలిలో లోపాలు ఎన్ని ప్రచారం చేయకూడదు. ఇలా చేసినందువలన మనకు సిలిసంపదలు, పుణ్యమూ, గొప్పపదవులూ వచ్చినా అర్థముంది. వీటివలన మన పుణ్యానాశము, సాటివాలికి అశాంతి తప్ప మరేమీ రాదు. నిష్కారణంగా అంత చెడుకు పాల్పడగలగాలంటే మనలో ఎంత దొష్టముండాలి?

ఇలాంటి ప్రమాదం నుండి

స్రీమంగబాద్వా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:40

అగస్టు-2022

సంచిక:04

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన 'స్థాయిబాబా'

విషయ సూచిక

01.	సత్సంగాలెందుకు?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పీఠప్రత్యుషం	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
03.	"లేదురా ఇటువంటి భూదేవి ఎందు"	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
04.	"లేరురా మనవంటి శాయిలింకెందు!!"		
05.	మహాయోగి శ్రీ ప్రతాపకోటుయ్ శాస్త్రిగారు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	12
06.	మాతృదేవి స్వతులు	శ్రీమతి ఆలపాటి మోహన సుప్రియ	14
07.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	16
08.	మార్గదర్శి	శ్రీ సూర్యప్రకాష్	18
09.	రాధాకృష్ణ ఆయా	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	22
10.	ధ్యారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి పద్మజూ రెడ్డి	25
	ఆచార్యుని అధ్యుత లీలలు	శ్రీమతి సరోజిని	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

ఫోన్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ్. డి

చందు వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద	:	రూ. 100-00

సాయిబోచో పత్రికలో వెలువు వైపు వ్యోమాలకు, ఉభప్రాయోలకు ఉయ్యా రచయితలే బోధ్యులు.

తప్పకోవాలంటే సత్యంగము, నేవా మినహా సాటి సత్యంగ సభ్యులతో వేరు కాలజ్ఞేపం పెట్టుకోకూడదు. మిగిలిన సమయమంతా మనకో లేక సాటివారికో శ్రేయస్కరమైన కార్యక్రమంలో తీర్చిక లేకుండా నిమగ్నమవ్వాలి. బుద్ధుడు చెప్పాడు - యిప్పటికే అపారమైన దుఃఖము పాపాలతో కలుషితమైన ఈ సృష్టిని మనసా కర్మజా వాచా కలుషితం చేయకుండా చూచుకోవడం సాధకుని ప్రథమ కర్తవ్యం. సత్యంకల్పము, సద్గ్యాక్యము, సత్యర్థులతో యథాశక్తి శాంతి, శ్రేయస్సు కల్గేలా చూడాలి.

ఇటు మానవత్వానికి, అటు ఆధ్యాత్మికానికి గూడా శోచం ప్రధానమని అన్ని మతాలూ చెప్పాయి. అయితే స్నానము మొదలగునని బాహ్య శోచానికంటే అంతరంగికమైన మనశ్శుద్ధి ఎక్కువ ప్రశస్తమని గూడా చెప్పారు. సత్యంగం మానసిక స్నానం వంటిది. దానినే కలుషితం చేసుకోడం మనం తినే అన్నంలోనూ, ఫీల్చేగాలిలోనూ, ఆరోగ్యం కోసం

సేవించే మందులోను విషం కలుపుకొనడం లాంటిది. అప్పుడు చేసే చలిత్త శ్రవణం వలన అందరూ సాయి రూపాలన్న సత్యం గుర్తుకు వచ్చి మనలో పాత అలవాటు వలన తలెత్తిన దొష్టాన్ని నశింపజేసుకోవాలి. దానిని నిష్పాక్షికంగా గుర్తించి, హృదయపూర్వకంగా పరితాపం చెంబి, నైతికంగా అంతదుస్తితిలో పున్న మనను పుద్ధరించి అట్టి బలహీనత నుండి కాపాడమని ప్రార్థించాలి. దానికి సాధనమే సత్యంగం యొక్క లక్ష్మి.

అందుకే సత్యంగంలో చలిత్త శ్రవణం చేస్తున్నంతనేపూ భక్తులకు సాయి యిచ్చిన అనుభవాలు యూ సూక్తుల నెంతగా ధ్రువపరుస్తున్నాయో గుర్తిస్తూ సాటిసత్యంగం సభ్యులపట్లమన వైబులి, ప్రవర్తనను చక్కచిద్ధుకోవాలి. ఇలా సుమారొక 40 నిఱాలు శ్రవణం చేశాక, భజన చేస్తున్న అరగంటనేపూ దాని అర్థాన్ని భజనచేస్తూ యూ సత్యాలనే మననం చేసుకోవాలి. ఈ సత్యాన్ని మరుగుపలచే

భేదబుద్ధిని అలా తొలగించుకోని భజనయ్యక కసీసం 10 ని॥లు ఆ భావాన్నే ధ్యానించి తరువాత వ్యర్థపుసంగమేమీ చేయకుండా ఇళ్ళకు వెళ్ళాపోవాలి. నచ్చకుంటే ఆశ్చీర్యతతో చెప్పి చూడాలి. ఆ పైన ఆ విషయం మరచి మనం లక్ష్మింగా పెట్టుకున్న సద్గ్యావంతోనే నిలవాలి. అటి వీలుగాకున్నప్పుడు మనం మౌనంగా తొలగి మనకు వుత్తుమమని తోచినటితిన సత్యార్థం చేయాలి. ఇలాంటి జాగ్రత్తలు తీసుకోన్న వారే ఆధ్యాత్మికంగా పురోగమిస్తారు. మిగిలిన వారు పురోగమించరు, సలిగదా సాటివాలి మనసులను కలుషితం చేసి, వాలి పురోగతికి అంతరాయం చేసిన దీపం మూటగట్టుకొంటాం. కుటీలతతో మిత్తుల మధ్య, దంపతుల మధ్య బేధం కలిప్పేనే మహాపాపమన్నాయి శాస్త్రాలు. అంతకంటే ఎన్నోరెట్లు పవిత్రమైన యి గురు బాంధవ్యాన్నే కలుషితం చేస్తే ఫలితం చెప్పవనవసరం లేదు. అందలికీ సీఱచ్చే చెరువులను, పశుపులెన్నింటికో ఆహారమైన గడ్డిసీ కూడ మలినపరచడం పాపమని ధర్మశాస్త్రం చెబుతున్నటి. సర్వజీవులకూ శ్రేయస్సు నివ్వగల సత్యంగాలను కలుషితం చేయగలగాలంటే సాక్షాత్తూ కథిపురుషుడికున్నంత గుండె ధైర్యంగావాలి. కలి గూడ సద్గురు భక్తులను చూస్తేనే తనకు భయం కలుగుతుందని బ్రహ్మదేవునితో చెప్పాడు. ఇటువంటి జాగ్రత్తలు తీసుకున్నప్పుడే సత్యంగాలు సార్థకాలోతాయి. ●

పరిష్కార

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్సిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న:- వేదవిద్య వలన దేశానికి గల ప్రయోజనమేమి?

- రామచంద్రరావు, కపిలేశ్వరపురం

జవాబు :- నేటి విజ్ఞాన, సాంకేతిక శాస్త్రాలను వినియోగించుకోగలగాలంటే తగిన విద్య విధానమవనరము. అందులో అట్టి సిద్ధాంతము (థియల్) ఇట్టి ప్రయోగము కూడా (ప్రాక్షికల్) అవసరం. ఈ రెండు అర్ధం కావాలంటే గణిత శాస్త్రము, భౌతిక రసాయనిక శాస్త్రాలు, తర్వము (లాజిక్) మొంద వెన్నో తెలియాలి.

అలానే వేదవిద్య పుపయోగపడాలంటే సిద్ధాంతము కావాలి. దానిద్వారా ఈ సృష్టితత్వము, మానవుని శారీరక, మానసిక తల్లాలను తెలుసుకోవచ్చు. అవి తెలిశాక ఈ రెంటీనీ సమస్యలుంచుకొన్న కొన్ని ప్రయోగాల వలన మన చేతనాన్ని వికసింపజేసుకోవచ్చు. అప్పుడు మానవుడు మిగిలిన ప్రకృతితో సామరస్యంగా జీవించగల సహజ వైపుళ్యం గలవాడవుతాడు. అప్పుడు జాతి మనుగడకు అవసరమైన ప్రకృతి వనరులను సంరక్షించుకోగలుతాడు. వాటిని అటు ప్రకృతికి యిటు తన

జాతికి వినాశకరంగాని లీతిన వినియోగించుకోగలుతాడు. అందుకపరమైన బిష్టమైన ప్రేమ ప్రకృతితోని వస్తువుల, ప్రాణలపట్ల వహించడం చేత అతని జీవితం గూడ ప్రేమమయమవుతుంది. తృప్తి మానవజీవిత లక్షణమవుతుంది. అప్పుడు స్వార్థము, అసూయ, ద్వేషము పలుచబడతాయి. అశాంతి తొలుగుతుంది. ఆధునిక విజ్ఞానము, సాంకేతిక విద్య భాష్యమైన జీవితాన్ని, ప్రకృతిని సంస్కరించుకొనే వుపాయాలపుతే వేదవిద్య మానవుని ఆంతరంగిక ప్రకృతిని సంస్కరించుకొనే ఉపాయం. మొదటి రెండూ మానవుడు తన పరిసరాలను మార్చుకొనే పద్ధతి; రెండవి వాటిని దూరదృష్టితో సబ్సియోగం చేసుకొని వినోదకరమైన పంథా తొక్కుకుండా చూచుకునే పద్ధతి. అయితే మొదటిరకమైన విద్య కెంత ప్రత్యేకమైన తర్పిదవసరమో రెండవదానికి అంతే అవసరం. ప్రాచీనకాలంలో మొదటిదానిని అశ్రద్ధ చేసి రెండవదానికి మాత్రమే

ప్రాముఖ్యమివ్వడం పారపాటు. ఈనాడు అందుకు బిష్టమైన పారపాటు జరుగుతోంది. ప్రకృతి తల్లి, మానవుడు జిడ్డుడు అనుకుందాము. కేవలం భాష్యవిద్యకే ప్రాముఖ్యమిచ్చే మానవుడు తల్లిని ప్రేమించక ఆమె ప్రేమను పచ్చి స్వార్థంతో హృదయం లేకుండా వాడుకొనేవాడవుతాడు. తల్లిచాటునుండి అస్త్రి పాంచినా ఆమె ప్రేమ నద్దం చేసుకొని ఆనందించే అద్భుతంలేని దొర్చుగ్నడవుతాడు. వేదవిద్య గూడ నేర్చుకొనేవాడు తల్లినుండి సర్వాస్త్రి పాందుతూ ఆమె ప్రేమనద్దం చేసుకొని ఆనందిస్తూ, ఆమెను తిలిగి ప్రేమిస్తూ తన శేయస్తు ఆమె శేయస్తు కోఱనటుపంటివాడు. అటువంటివాడికి తక్కిన ప్రకృతి పట్ల గూడ అదే భాషముంటుంది. అందుకే కేవల భాష్యవిద్యకు ప్రాముఖ్యమిచ్చే యా రోజులలో ఒకలనొకరు హృదయరహితంగా వాడుకొనడం చూస్తున్నాము. అలాగాక వెనుకటి కాలంలో చెట్లను, జంతుపులను గూడ

మిగతా 29వ పేజీలో

(ఆగస్టు 2011 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

“లేదురా ఇట్టువంటి భూమాదేవ ఎందు”

“లేదురా మనవంటి శోరులంకిందు”

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

‘మా’ తృదేవో భవ, పితృ దేవో భవ, ఆవార్యదేవో భవ’ అని పెద్దల వాక్యం. ఇందులో ప్రథమ స్థానం వారు మాతృదేవికే యిచ్చారు. కారణం మనకు తెలిసినదే. మనం జన్మించడానికి తల్లిదండ్రులిరువురూ కారణభాతులే అయినప్పటికీ ఆ జీజాన్ని తన గర్భంలో యిముడ్చుకుని పలపూర్ణ శలీరంగల జీవిగా పపంచంలోకి తీసుకువచ్చేబి మాత్రం మాత్రమూల్చియే. ఆ మాతృదేవత యొక్క గర్భపలస్తితి, శారీరక పలస్తితి, మానసిక పలస్తితి సలిగా లేకపోయినట్లయితే సలయైన జీవునిగా, అంటే మానసిక, శారీరక వ్యవస్థ సలిగా పనిచేసే విధంగా, మనం జన్మించలేము. కనుక అట్టి మాత్రమూల్చిదే ప్రథమ స్థానం అని గుర్తించక తప్పదు.

ఈ విశాల విశ్వంలో అనేక ర్రహగోళాలు సంచలిస్తూ పుంటాయి. కాసీ ఈ భూగోళం మీద మాత్రమే అనేక రకాలైన జీవరాశి ఉత్సవుం కావడానికి అనుకూల పలస్తితి ఏర్పడి వున్నది. ఈ భూగోళం మీద వివిధ రకాలైన జీవరాశులు పున్సప్పటికీ, భారతవర్షంలోని భారత ఖండంలో పున్సటువంటి జీవరాశి ప్రత్యేక స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తుంది. ఇందులో వున్న వృక్ష సంపదగాని, జంతుజాలంగానీ, జలవనరులుగానీ మరెక్కడా అంతగా కనిపించవు. మూడు వైపులా మహా సముద్రము, ఉత్తరాన తనకెవరు సాటిలేరన్న భీమాతో నిలబడివున్న ఎత్తైన హిమవత్సర్వత శేణి, హిమాలయాలనుంచి కిందకు జాలువారుతున్న

అనేక హౌఢులతో కూడిన పవిత్ర గంగానది; గోదావరి, కృష్ణ, కావేరి, నర్సరి, తప్పతి మొదలైన మహానదీ నదములు, వాటి ఉపనదులు, ఎన్నో జిలపాతములు, సెలయేరులు, నీటి బుగ్గలు - ఈ పవిత్ర భూమిలో ఎన్నో! వాటితో సస్యశ్శామలంగా వృద్ధి చెందే వృక్షజాలముతోనూ, పైరు పంచలతోనూ నిత్యనూతనంగాను, అత్యంత రమణీయంగానూ విలసిల్లే ఈ భరతమాత సౌందర్యాన్ని వర్ణించనెవలితరము? ఇవన్నీ ఎప్పుడైతే వున్నాయో ఇక యిక్కడ జీవరాశికి కొదవ ఏముంటుంది? అనేక రకాలైన, చిత్త విచిత్రములైన జీవరాశులలో ఈమె అనంత సంతతిగల మాత్రమూల్చి. ఈమె ఎప్పుడూ నిండు చూలాలు, నిత్య బాలింతరాలు గూడ.

అంతేగాదు, వజ్రవైధూర్యాలు, మరకత మాణిక్యాలు మొదలగు అపార ఖనిజసంపదను తన గర్భంలో నింపుకుని ప్రభవిల్లే రత్నగర్భ భరతభూమి. ఇవన్నీ ఒక ఎత్తైతే ఈ పవిత్ర భూమి యందుర్భవించిన మానవజాతి వీశిష్టత చెప్పునలవిగాదు. భూగర్భ, ఖగోళ శాస్త్రములు, భౌతిక, రసాయనిక శాస్త్రములు, జీవ, జంతు, వృక్ష శాస్త్రములు మొదలైన అనేకానేక శాస్త్రములందు ఆరితేలన శాస్త్రజ్ఞులు - వైద్య విజ్ఞానానికి మూలపురుషుడైన ధన్యంతల నుంచి సిద్ధ నాగార్జునుడు మొదలైన ఎందరో ఎన్నో రకాల వైద్యములను, జౌఘదులను కనిపెట్టిన జఘగ్గరులు - మంత్ర, తంత్రములను తెలిపిన మహాయోగులు, మంత్రిచ్ఛారణతోను, మాట

మాత్రం చేతనూ ఏదైనా చేయగల మహోతపస్యులు, మహార్షులు - విశ్వస్యాష్టికము, దాని పుట్టుక, సకల ర్ఘగోళముల పుట్టుక, అవి సంచరించు విధానము, సృష్టి యొక్క ఆది, అంతములు, అవి ఎప్పుడు ఏ విధంగా ఉధృవించి, ఎంతకాలము వసించి, ఎప్పుడు లయిస్తాయో తెలిపే కాలనిర్ణయము మొదలైన విషయముల గూర్చిన సిలయైన అవగాహన కలిగిన భూత, భవిష్యత్పుటైన శాస్త్రజ్ఞులు - ఏయే లోకాలు ఎక్కడెక్కడ వున్నాయో, వాటి కథిపతులెవరో, అవి ఎలా వుంటాయో వాటి లక్షణాలేమిటో తెలుసుకున్న తత్త్వవేత్తలు - యిక్కడే ఉధృవించారు.

అంతేగాక ఈ సృష్టి యొక్క తత్త్వమును గూర్చి - ఈ సృష్టి ప్రణవ స్వరాపమని, సంగీతమయమని, శబ్దస్వరాపమని, నాట్యమయమని, లయ, తాళ బద్ధమని అనుభవపూర్వకంగా నిరూపించిన శాస్త్రజ్ఞులు, వివిధ కళల పుట్టుక నెలిగి, వాటి అర్థాన్ని, ప్రయోజనాన్ని పరిశోధించి వాటి యందు ఆర్థితిన కళాకోవిదులు జన్మించినికడే.

సృష్టిలోని ప్రతి చిన్న విషయం దగ్గరనుంచి పెద్ద దాని పరకూడక్కడివారుస్సుశించినిభాగంలేదు, వారికితెలియని విషయం లేదు. అంతేగాక ఈ సృష్టియొక్క రహస్యాన్ని తరచి తరచి ఆలోచించి, ధ్యానించి అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్న వేదవిదులు, తత్త్వవేత్తలు ఈ సృష్టిలో జన్మించిన ప్రతి ప్రాణి - చేతనములే గాక జడములతో సహా - ఏ కారణంగా సృష్టింపబడ్డాయో, వాటి జన్మ రహస్య మేమిటో, కర్మలను ఏ విధంగా మలచుకుంటే సుఖశాంతులతో జీవించవచ్చే, ఏవిధమైన కర్మలు చేస్తే ఎటువంటి ఫలితాలు కలుగుతాయో తెలియజెప్పారు.

జన్మించిన ప్రతి జీవి తాను చేసిన కర్మల ఫలితంగా తిలిగి తిలిగి జన్మల నెత్తువలసి వుంటుందని జన్మ నెత్తిన ప్రతిసారి కష్టసుఖాలను తప్పక అనుభవించవలసి వుంటుందనీ కనుక ఈ జన్మ పరంపరల నుండి బయటపడే మార్గాన్ని అనుసరింపక తప్పదనీ గూడ తత్త్వవేత్తలు సూచించారు. అందుకని ఈ సృష్టికి మూలమైన దానిని చేరుకోడానికి అంటే జన్మ పరంపరలనుండి విముక్తి చెందడానికి చేయవలసిన అనేక యోగ సాధనలను వారు ప్రవచించారు.

ఈ సృష్టిలోని జీవులు ధర్మపుటై అశాంతితో అలమటించి పోతున్నప్పుడు ఆయాదేశ కాల

పరిస్థితులనుసరించి ఆవతార పురుషులు ఆవతలించి మళ్ళీ ప్రజలను ధర్మార్గాన నడిపించి శాంతిని నెలకొల్పుతూ వస్తున్నారు. పీరే గాక, ఆట్టి శాంతిని పొందడం వల్ల కలిగే లాభమేమిటో తెలియజెప్పి, ప్రజలను సన్మార్గవర్తనులుగ జేసి సుఖశాంతులను పొందే యత్నం చేయడానికి వారిని అందుకు ఉన్నాఖులను చేసేటందుకు అనేకమంది మహోత్ములు ఎల్లప్పుడూ ఈ భరత భూమిపై వుంటూనే వున్నారు.

ఏ కోణంలో నుంచి చూసినా ఇంతటి ఉన్నతమైన, అద్భుతమైన, విశిష్టమైన భూమి ఎక్కడా కన్నించదు. ఇంతటి విశిష్టత కలిగిన ఈ భరతభూమిపై మనం జన్మించడం నిజంగా ఎంతటి అద్భుతం! అయితే ఇంతటి అద్భుతం కలిగిన మనం ఈనాడు ఎలా జీవిస్తున్నాము? ఈ విశిష్టతను అర్థం చేసుకుని మనకు జన్మనిచ్చిన ఈ భరత మాత పట్ల ప్రేమ, భక్తి, వినముతతో, మెలగుతున్నామా? అన్నచి ఆలోచించాల్సిన విషయం.

సహానానికి, త్యాగానికి ప్రతీకగా ఈ భూదేవిని చెబుతారు పెద్దలు. తనను పూజించినవారినీ, దుస్సిన వారినీ, తన్నిన వారిని గూడ ఏమీ అనక మౌనంగా భరిస్తుంది. ఈ భూమాత. నిలబడడానికి ఆధారమైన ఈ భూమాతను నిలువుగా చీల్చడానికి ప్రయత్నిస్తాము. ఆమె నుండి అవసరమైన వాటినే గాక, అనవసరమైన వాటిని గూడ పిండుకోజూస్తాము. ఆమెపై మల మూత విసర్జనలు గూడ చేస్తాము. చిట్ట చివరకు ఆమె ఒడిలోనే శాశ్వత నిద్ర పొంది ఆమెలోనే కలిసిపోతాము. ఇది ఎప్పుడైనా మనం ఆలోచిస్తామా? - అంటే లేదనే చెప్పవచ్చు.

అందుకని ఆమె యొక్క గొప్పతనాన్ని గుర్తిస్తూ ఆమె ప్రసవించిన అద్భుత సృష్టిని అర్థం చేసుకుంటూ ఆమె పట్ల భక్తి గౌరవాలతో, కృతజ్ఞతతో మెలగడం మన ప్రధాన కర్తవ్యం.

అయితే ఈ కర్తవ్యాన్ని మనకు బోభించగలవారెవరు? పైన చెప్పుకున్నట్లు ఎలా మనం మన భావనలను అనుకూలమూ నిలుపుకోవాలో, దాని వలన మనం ఎలా సుఖశాంతులతో జీవించగలుగుతామో చెప్పి, మనకు సరియైన మార్గాన్ని చూపించడమేగాక, ఆ మార్గాన నడిపించగల మహాశీలులు ఎందరో వున్నారు. అలా నడిపించగల మహోత్ములను దల్చించి, సేవించి వారి నుండి

జీవించడమేలాగో నేర్చుకోవాలి.

మన అద్భుతం కొణ్ణి మనకు సలియైన మార్గం తెలిపి అన్ని విధాలా మనలను ఉద్దలించగల పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు లభించారు. ఆయన సమర్థ సద్గురు సాయినాథుని నేపించి వారిననుసలించి జీవించి తలించిన మహాత్ములు. మన జీవన విధానం గూర్చి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఎన్నో విషయాలు చెప్పారు. అలాగే మనం ఇంతకు ముందు చెప్పుకున్నట్లు ఈ భారతదేశం గులించి గూడ ఎంతగానో చెప్పడం జరిగెంది.

ఈ భరత భూమిలోని అపార సంపదను, అద్భుత జ్ఞాన సంపదను చూసి ఆశ్చర్యచకితులైన ఆంగ్రేయులు దానిని తాము ఎలాగైనా పొందాలనే ఆకాంక్షలో, కుతంత్రాలలో ఈ పవిత్రభూమిని రెండు వందల సంవత్సరాలపాటు పొలించి మన సంపదను కొల్లగిట్టుకుపోవడమే గాక, మన సంస్కృతిని గూడ భిన్నాజ్ఞనుం చేసారు. మన దేశ మహాత్ముత చరిత్రను తిరగరాయించారు. మన అలవాట్లను పూర్తిగా మార్చివేశారు. అన్ని విధాలా మనలను భ్రష్ట పట్టించారు.

అయితే మన సంస్కృతి ఎన్ని విధాల భ్రష్ట పట్టినప్పటికీ దానిని సలిగా నిలబెట్టడానికి మహాత్ములు ఈ గడ్డాపై అవతలిస్తూనే వున్నారు. సాధ్యమైనంతవరకూ నిలబెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తూనే వున్నారు. అందుకే ఇప్పటికీ విదేశీయులు మన సంస్కృతికి, ఆధ్యాత్మికతకూ బహురథం పడుతూ, దానిని ఆచలించడానికి ప్రయత్నిస్తూన్నారు. కానీ మన దురదృష్టం కాబోలు మనం వారి కుసంస్కృతిని నేటికీ, అంటే మనలను వారు విడిచిపెట్టి వెళ్లిన ఇన్ని సంవత్సరాల తర్వాత గూడ అనుసరిస్తూనే వున్నాము.

ఆంగ్రేయుల పొలనలో మనం మన సంస్కృతిని పూర్తిగా విస్తరించాము. ‘పారుగింటి పుల్లకూర రుబి’ అన్నట్లుంది మన పరిస్థితి. దేశభక్తి పరంగా చూసినా మన దేశ స్వాతంత్రం కోసం పాణాలల్చించిన వారిని సైతం మనం విస్తరించాము. ఇతర దేశాలలో స్కరణీయినిసాలను పెట్టుకుని ఇటువంటి వారిని స్కరించుకుంటారు.

కానీ మనమూ! కనీసం స్వతంత్ర దినోత్సవము, గణతంత్ర దినోత్సవములలోనైనా అట్టి త్యాగదనులను స్కరించుకుంటున్నాము! అన్నటి సందేశామే. కేవలం జెండాలు మాత్రం ఎగరేసి త్యాగి పడుతున్నాము.

ఉదాహరణకు విదేశాలకు వెళ్లిన మనవాళ్ళ పిల్లలకు చాలామంచికి మాతృభాష రాదు. ఆంగ్రేషు మాత్రమే వచ్చు. కారణం మనం ఇంట్లో గూడ మన మాతృభాషను మాట్లాడుకోము గనుక. ఇతర దేశాల వరకూ ఎందుకు? ఇతర రాష్ట్రాలకు వెళ్లిన చాలామంచి పిల్లలకు తెలుగు మాట్లాడడం గూడ రాదు. అంటే మనలో కొండరము ఇంట్లో ‘తెలుగు’ అన్న పదాన్ని ఆంగ్రేశులో గూడ రాసివుమన్నమాట. కారణం తెలుగు అన్నటి తెలిస్తే మన పిల్లలు తెలుగు ఎక్కడ నేర్చుకుంటారోననే భయం. అంటే మన భావం ఏమిటున్నమాట? మన తల్లిని మనం కించపరచుకుంటున్నా మనుమాట. మాతృభాషనే గౌరవించసి మనం మాతృదేశాన్ని గౌరవించగలమా? గౌరవించడమనేటి అలవాటు చేయకపోతే మన పిల్లలు మనలను ఎలా గౌరవిస్తారు? అందుకనే ఈ రోజులలో చాలా మంది పిల్లలు “తల్లిదండ్రులను ఎందుకు గౌరవించాలి?” అని అడుగుతున్నారు. “మీరేమన్నా మమ్మిల్ని కావాలని కన్నారా? మేమే పుట్టాము. మీకు - కాకపోతే మరొకవోట పుట్టి పుండేవాళ్ళమేమో!” అంటున్నారు. అలాగే “ఈ దేశంలో కాకపోతే మరొక దేశంలో పుడతాము. ఇందులో గౌరవించడానికి ఏమున్నటి? ఇంకా యిక్కడైతే కట్టబాట్ల కబంధహస్తాలలో ఇరుక్కుంటాము. ఇతర దేశాలలో అవి లేవు కనుక స్వేచ్ఛగా పుండవచ్చ” అంటున్నారు. అలా అని అన్ని విషయాలలోనూ వాళ్ళను అనుసరిస్తామా అంటే అటీ కన్నించడం లేదు. వాళ్ళ మన దేశంలో అన్ని పందల సంవత్సరాలు వున్నపుట్టికీ వాళ్ళ వేపబాషలు మార్చుకున్నారు? వాళ్ళ భాషనే వాళ్ళ మాట్లాడారు గదా! వాళ్ళ వేపమే వాళ్ళ వేసుకున్నారు గదా!

కానీ మనదేశంలో పుండే మనము ఇప్పటికీ వాళ్ళ వేపబాషలనే అనుసరిస్తున్నాము. వాళ్ళ సాంప్రదాయాలను వాళ్ళ వదులుకోనప్పుడు మన సాంపదాయాన్ని మనమూ వదులుకోగూడదదన్న విషయాన్ని మాత్రం మనం వాళ్ళ నుండి నేర్చుకోవడం లేదు.

ఇట్టి దుస్థితి గూర్చి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఎంతగానో ఆవేదన చెందేవారు. ఈ పరిస్థితి బాగుపరచాలని ఆయన ఎంతగానో ఆలోచించి దీనికి పరిష్కార మార్గం ధర్మపుటోధమేనని తలచారు. ధర్మబుట్టిని విస్తరించిన తెల్లవారి నిరంకుశ పాలనను నిర్వాలించడానికి తన

జీవితాన్నే ధారపోసిన గాంధీ మహాత్ముడినే గాక, అందుకై పోరాడిన కిందటి తరం వాలిని విస్తరించారు. ఆనాడు ఎన్నో కోట్ల మంది తమ జీవితాలను స్వరాజ్య పోరాటానికి అంకితం చేసి కుటుంబాలను, పదవులను, సంపదలను త్యాగం చేసి చెరసాళ్ళలో మగ్గి అష్టకప్పాలు పడ్డారు. ఎంతోమంది ఆ పోరాటంలో మరణించారు గూడ. కానీ నేడు మనలో చాలామందికి అట్టి త్యాగమూర్తుల గూల్చిగాని, ఆ ఉద్యమానికి మూలపురుషుడైన గాంధీ మహాత్ముని గూల్చిగానీ తెలియకపోవడమే చిత్రం. బీనికి మూలకారణం ధర్మాన్ని విస్తరించడమే కారణమని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు భావించారు. అందుకనే ఆనాడు ఐకమత్యంతో పోరాడి తెల్లవాలిని మన దేశం నుంచి వెళ్ళగొట్టినపుటీకి నేటి ప్రజలు ఐకమత్యం లేక అనేక భేదభావాలతో, తగపులు కొనితెచ్చుకుంటున్నారు. నేడు ఎక్కడ చూసినా విభేదాలే, తగువులాటలే!

అందుకనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ధర్మపుటీధాన్ని ప్రథమ కర్తవ్యంగా భావించారు. అయితే నేడు ధర్మం గూల్చి చెబితే వినేవారెవరు? కనుక అట్టి ధర్మబద్ధ జీవనం గడిపే మహాత్ముల పట్ల భక్తి భావం కలిగితే ఆ మహాత్ములు చెప్పేవి నెమ్మబిగా ప్రజల మనసులలోకి ఎక్కుతుందని, క్రమంగా వారు ధర్మబద్ధ జీవితాన్ని గడపగలరనీ ఆయన భావించారు. కనుక మహాత్ముల సేవనం ముఖ్యమని ఆయన తలచారు. వాలిలో గూడ కోఫిమార్క వజ్రం వంటి వారయిన శిలాంగీ సాయినాథుని సేవించడం అత్యంత ప్రధానమని ఆయన తలచారు.

ఆయన శిలాంగీ సాయినాథుని గూల్చి ప్రచారం చేసినపుటీకి అప్పుడప్పుడు ఆయన భారతీయ సంస్కృతి గులించి, దాని వైభవం గులించి, ఈ దేశ చలిత్త గులించి వెబుతూ వుండేవారు. ప్రస్తుత పరిస్థితిలో మన సంస్కృతిని కాపాడుకోవలసిన అవసరం ఎంతైనా వుందని ఆయన బోధించేవారు. ఆయన రచించిన ‘శ్రీ సాయి సన్మిథి’ లో గూడ శ్రీ శిలాంగీ సాయిబాబా స్వతంత్రోద్యమంలో సూత్రధారియై పొవులు ఎలా కదిపారో స్పష్టంగా ప్రాశారు గూడ.

భౌతిక శాస్త్ర విజ్ఞానము, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము రెండూ ఇక్కడ సంపూర్ణంగా వున్నాయని, లోకిక జీవితం ద్వారా ఆధ్యాత్మికతను సాధించగల విశిష్ట జీవన విధానం ఇక్కడ

వున్నదని ఆయన చెప్పేవారు. సర్వ సమైక్యతే భారతీయ తత్త్వమని, వివిధ జాతులను, మతాలను, కులాలను సమానంగా చూడడము, అందలతో కలిసి జీవించడమేనని ఆయన చెప్పేవారు. కనుక దేశకాల పరిస్థితుల ననుసరించి వివిధ మతాలు ఏర్పడినపుటీకి ఆ మతాలకు మూల పురుషులు చెప్పిన సత్యమొక్కటేననీ కనుక మానవులందరూ కలిసి జీవించగలగడమే సలయైన జీవిత విధానమనీ ఆయన బోధించేవారు.

ఆయన సత్యంకల్పానికి మెచ్చి కాబోలు ఒక రోజు బాబా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి స్పష్టం ద్వారా స్వాతంత్య పోరాటం గూల్చి, సమైక్య జీవన విధానాన్ని గూల్చి గ్రంథాలు రచించమని సందేశమిచ్చారు. అది బాబా యొక్క ఆజ్ఞగా భావించి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అట్టి రచనకు పూనుకున్నారు.

అందుకని మనం ఆయన చెప్పినట్లు సర్వమానవ సమైక్యత కోసం ప్రయత్నిస్తూ, ఆయన చెప్పిన మార్గంలో నడుస్తూ ఆయన మరల అవతరించాలనీ, ఆయనే గాక

ధర్మస్నాపన చేసే మహాత్మలు ఆవతలిస్తానే వుండాలనీ మనసారా ప్రాణిద్దము. పూజ్యులీ మాప్సరుగారు యిలా చెప్పేవారు: “జన్మనిచ్ఛిన తల్లియొక్క, జన్మభూమి యొక్క బుణాన్ని మనం ఏనాటికి తీర్పుకోలేము. అందుకని మనలనుసర్వకాలసర్వావస్థలయందుభరించేజన్మభూమికి మనము అనుక్షణమూ కృతజ్ఞులమై వుండాలి. ఆమెను జాగ్రత్తగా కాపాడుకుంటూ వుండడం మన కనీస కర్తవ్యం. అందువలన మనమే సుఖంగా జీవించగలుగుతాము. అలాగాక రక్తపాతం చేసుకుంటే తాను యింతటి భ్రష్టులను కన్నానా?” అని ఆమె కంపిస్తుంది. పక్కతి విలయతాండ్రవం చేస్తుంది. పర్యవసానం అనుభవించక తప్పదు” అని.

అందుకని మనం పూజ్యులీ మాప్సరుగారు చెప్పినట్లు ఈ దేశము, ఈ జాతి ఎంత ఉన్నతమైనదో గుర్తుపెట్టుకోవాలి. ఇక్కడ జన్మించినందుకు మనమెంతటి అదృష్టవంతులమో తెలుసుకోవాలి. మనకు జన్మనిచ్ఛినందుకు జననియైన జన్మభూమికి అనుక్షణము కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవాలి.

అందుకే అన్నారు పెద్దలు : “జననీ జన్మభూమిశ్శ, స్వర్గాదపి గలీయసీ” అని. “జన్మనిచ్ఛిన తల్లి, జన్మభూమి స్వర్గానికంటే గొప్పవి!”

ఈ స్వాతంత్య బినోత్సువ సందర్భంగా మన భారతమాత విముక్తి కోసం ఎంతగానో కృషి చేసిన, అసుపులు బాసిన త్వాగమూర్ఖులకు మరిక్కసారి కృతజ్ఞతా పూర్వక వందనాలను సమర్పించాం. పూజ్యులీ మాప్సరుగాలి డెబ్బి అయిదవ జన్మించిన సందర్భంగా సంకల్పించిన ‘కృతజ్ఞతామహేత్సవ’ సందర్భంగా మనము మన దేశ, జాతి, సంస్కృతి కోసం సమైక్యంగా ధర్మ ప్రవర్తనను అలవరచుకుండా. సాటివారికి ధర్మాన్ని ప్రబోధించడానికి భీక్ష పూనుదాం.

ఈ సందర్భంలో దేశ భక్తుడు శ్రీ రాయప్రోలు సుబ్బారావుగారు రచించిన ఈ దేశభక్తి గీతాన్ని ఒక్కసారి స్ఫురించుకుందాం.

ఏ దేశమేగినా ఎందు కాలిడినా
ఏ పీరమెక్కినా ఎష్టోమనినా
పాగడరా నీ తల్లి భూమి భారతిని
నిలపరా నీ జాతి నిండు గారపము

ఏ పూర్వ పుణ్యమో, ఏ యోగ బలమో
జనియించినాడ ఏ స్వగ్రభండమున
ఏ మంచిపూపులన్ ప్రేమించినావో
నిను మోసె ఈ తల్లి కనక గర్భమున

లేదురా ఇటువంటి భూదేవి యెందూ
లేరురా మనవంటి పొరులింకెందు.
సూర్యానీ వెలుతురుల్ సోకునందాక
ఓడల జండాలు ఆడునందాక

అందాక గల ఈ అనంత భూతలని
మన భూమి వంటి చల్లని తల్లి లేదు
పాడరా నీ తెల్లు బాలగేతములు
పాడరా నీ వీర భావ భారతము

తమ తపస్సులు బుధుల్ ధారవోయంగా
శౌర్య హశరముల్ రాజచంద్రుల్లొంప
భావ సూత్రము కవి ప్రభువులల్లంగ
రాగ దుగ్గముల్ భక్తరత్మముల్ పిదుక

ఇక్కులకెగదన్న తేజమ్యు వెలగ
రాళ్ళ తేసియలూరు రాగాలు సాగ
జగములనూగించు మగతనంబెగయ
సాందర్భమేగ బోయు సాహిత్యములర

వెలిగిసటి టిప్ప విష్ణుంబువుత్ర
టించె నీ టిప్ప దేశంబు పుత్ర
పొలములా రత్నాలు మొలిచెరా ఇచట
వాళ్లలో ముత్స్యాలు పండెరా ఇచట

పృథివి టివ్వెష్టధుల్ పిటికెరా మనకు
కాసలా కస్తులా కాచెరా మనకు
అపూర్వమేలరా? అసుపూర్వమేలరా?
భారతియుడనంచ భక్తితో పాడ!!

(గత సంచిక తరువాయ)

మహాయోగి

శ్రీ ప్రతాప్ కోట్టయ్ శాస్త్రిగారు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

శ్రీ రోజు జోగయ్యశాస్త్రి గాలింట్లో పెద్ద రాద్ధాంతమే జలగేంబి. మన సాముఖ్య చాలక ఊరివారి సాత్మను కూడా దానం చేసే హక్కు వీడికెక్కుడి?

స్వయంకృతి డబ్బు సంపాదించి, తన డబ్బు తన యిష్టం వచ్చినట్లు దానథర్యాలు చేసుకుంటే ఎవరికీ అభ్యంతరం పుండదు. చదువు, సంధ్యలేని వీడికి ఉద్దీఘమెవలిస్తారు? డబ్బు ఎలా సంపాదిస్తాడు? పాలం పనులు అప్పగిస్తే పండిన పంటనంతా దాలినపోయే వాళ్ళకు దానం చేస్తాడు. వ్యాపారంలో నయినా అంతే! మన ఘుట్టాలు వున్నంతవరకు మనం పాణిస్తాం. ఆ తర్వాత వీడి పరిస్థితి ఏమిటి? అనుకొని వ్యధ చెందాడు ఆ తంత్రి. భర్త ఆవేదన విన్న లక్ష్మీదేవి, “తన-పర భేదం లేని నిస్వార్థపరుడు, నిశ్చయంగా మనజడ్డయోగపురుషుడు అని నా నమ్మకం. అతని భవిష్యత్తు ఆ భగవంతుడే చూసుకుంటాడు. బిగులు పడవద్దు” అంటూ భర్తను ఓదాల్చించి. అంతకుమించి వారు చేయగలిగిందేముంది?

కాలం గడుస్తున్న కొట్టి జోగయ్య శాస్త్రిగాలికి తన కుమారుడి భవిష్యత్తుపై అందోళన తీవ్రం కాసాగించి.

మాయాబద్ధులై ప్రాపంచిక భావనలతో జీవించే మానవులు కోటయ్య శాస్త్రిగాలలోని బిష్టుల్లాస్తి, అతని వైరాగ్యాన్ని ఎలా అర్థం చేసుకోగలరు? లోకతీతికి విరుద్ధంగా వ్యవహారిస్తున్న కన్నకొడుకు గులించి అందోళన చెందకుండా ఎలా వుంటారు? సంసార బంధాలు, సిలిసంపదలు - వీటికి మాత్రమే ప్రాధాన్యతనిచ్చే ప్రాపంచికులకు, లోక మంతటినీ తన కుటుంబంగా భావించి, జ్ఞాన సంపదను ఆ విశ్వకుటుంబానికి అందించి, ఉద్ధరించేందుకై అవతలించిన ఆ మహాత్ముల ప్రవర్తన లోకవిరుద్ధంగా అనిసించటంలో ఆశ్చర్యమేముంది?

అలనాటి రమణమహర్షి, శ్రీమాణిక్యపుభు మహారాజ్ మరందరిఁ మహాసీయుల చిన్ననాటి వైఖలి పట్ల వారి వారి కుటుంబ సభ్యులు యిలా ఆందోళన చెందటం మనం వారి

జీవిత చలిత్తులలో చూస్తాము.

కొన్ని సంవత్సరాలు గడచిపోయాయి. తన కుమారుడి ప్రవర్తనలో మార్పు వస్తుందేమోనని ఎందురు చూసిన జోగయ్యశాస్త్రిగాలి ఆశలు నిరాశలే అయినాయి. కుటుంబ బరువు బాధ్యతలు నెత్తిన పడితే డబ్బు విలువ దానంతట అదే తెలిసివస్తుంది. అప్పుడు సంపాదనపై తప్పనిసలగా దృష్టి మరలుతుందని ఆలోచించి తన కుమారుడికి వివాహం చెయ్యాలన్న నిర్ణయానికి వచ్చారు జోగయ్యశాస్త్రి. ఆ నిర్ణయం ప్రకారం కొద్దిరోజులలోనే కోటయ్య శాస్త్రిగాలి వివాహం జలగిపోయింది. వివాహసంతరం ఒకరోజు జోగయ్యశాస్త్రిగారు కుమారుడితో యిలా అన్నారు: “నిన్ను పెంచి పెద్దచేసి వివాహం కూడా జలిపించాను. ఇంతటితో నీ విషయంలో నా బాధ్యత తీర్చిపోయింది. ఉద్దీఘమే చేసుకుంటావో, వ్యాపారమే చేసుకుంటావో నీ యిష్టం. ఇక నుండి నీ కుటుంబ పోషణ బాధ్యత నీవే భలించటం నీ ధర్మం.”

తంత్రి పోచ్చలికను ఆర్థం చేసుకున్న కోటియుశాస్త్రిగారు వెంటనే ఉద్యోగార్థమై యింటి నుండి బయలుదేలి ప్రాణాబాద్ నగరం చేరుకున్నారు. ఆ రోజు తెలిసిన వారింట్లో బసచేసి మరునాటి పుదయం పుద్యోగం వెతుక్కుంటూ బయలుదేరారు. నిజానికి అతనికి చెప్పుకోవటానికి ఎలాంటి విద్యార్థులు లేవు. అయినా అంత పెద్ద నగరంలో తనకు తగిన ఏదో ఒక పని దొరక్కపోతుందా అనుకున్నారు. అయితే అంతలోనే అతని మనసులో సంఘర్షణ మొదలైంది. ఈ పాంచభౌతిక దేహపోషణ కోసం యింతసమయాన్ని వెచ్చించటం వ్యర్థం. ఆ సమయాన్ని తపోవిష్టులో గడిపితే అదే సరైన నిర్దయమని తోస్తున్నాయి. బుణానుబంధం నన్ను సంసారిని చేసింది. అయినప్పటికే రాజరాజేశ్వరీ మాతను నమ్ముకున్న నా మనస్సు యతర వ్యాపకాలలో బంధింపబడటం అసంభవం. తనను నమ్ముకున్న వారిని ఆ దేవదేవి వారి జీవిత బాధ్యతలను స్పీకలించక విడబిపెట్టడు కదా! నీట ముంచినా, పాల ముంచినా ఆమెదే భారం - ఇలా ఆలోచిస్తూ నడుస్తున్నారు కోటియు శాస్త్రిగారు. ఆ మహానగరంలో ఒక విశాలమైన పీధిలో నడుస్తున్న శాస్త్రిగాలికి రోడ్డు ప్రక్కన వున్న ఒక విశాలమయిన ఒక పెద్ద భవనం ముందు జనం గుమిగూడి వున్న దృశ్యం కనిపించింది. విషయం తెలుసుకొనటానికి భవనం లోపలికెళ్లారు శాస్త్రిగారు.

ఆ యింటి యజమాని తీవ్రరోగ ర్రస్తుడై ప్రాణాపాయ స్థితిలో వుండటం చూశారు. అప్పుడు అక్కడున్న

వారందలి దృష్టి శాస్త్రిగాలిపై పడింది. చామనచాయ రంగులో అయిదున్నర ఆడుగుల దృఢమైన శలీరం, పంచెకట్టు, నుదుటన గంధపురేబల నడుమ కుంకుమ బోట్టు, ప్రశాంతవదనం - కళ్ళ ఎదుట కనిపిస్తున్న కోటియు శాస్త్రిగారు ఎందుకోగాని, అచటి వారందలికి 'నారాయణగాలికి వైద్యం చేయటానికి వచ్చిన ఘనవైద్యుడు'గా కన్చించారు. ఆయనను చూస్తూనే బంధువులంతా శాస్త్రిగాలికాళ్ళపైబడి రోగికి ప్రాణదాసం చేయండంటూ వేడుకోసాగారు. బిర్మాంతులైనారు శాస్త్రిగారు. 'ఏమిటి వీరు యిలా భావిస్తున్నారు? నేనేమిటి? వైద్యుడననటం ఏమిటి?' ఎందుకు వీలికిలా అనిపిస్తున్నది?' అని తలపాశస్తూ, తానెవరో తెలుసుకోకుండానే ఎంతో ఆశతో రోగికి వైద్యం చేయండంటూ తననంతగా ప్రార్థిస్తున్న వారికి తాను వైద్యుడై కానని ఎలా చెప్పాలో తోచక దైవాన్ని తలచుకొని ఒక్క క్షణం కన్నులు మూసుకున్నారు శాస్త్రిగారు. వెంటనే దైవసిర్జయం ఆయనకు స్ఫురించింది. 'ఇదంతా పరమాత్మ ఆడుతున్న వింత నాటకం' అనుకొని నవ్వుకున్నారు. వెంటనే తన చేతి సంచిలో నుండి ఒక వస్తువును బయటకు తీశారు. అదే అక్కతల పెట్టు! అరటి చెట్టు బోదలోని మెత్తని అలటి ఊచను కాల్చి మసి చేస్తారు. ఆ మసిని మంచిగంధములో కలిపి జయ్యపు గింజల సైజులో చిన్న చిన్న ఆక్షతలుగా చేసి ఎండ పెడ్తారు. మంచిగంధముతో చేసిన చిన్న డబ్బులో ఆ గంధాక్షతలను భద్రపరచుకొంటారు. దానినే అక్కతల పెట్టెలేకడబ్బాఅంటారు. శుభకార్యాలకు

బంధుమిత్తులను ఆహ్వానించే సమయంలో ఆడవారు కుంకుమ బోట్టు పెట్టి స్త్రీలను ఆహ్వానిస్తుంటే, మగవారు తాంబూలములో యాగంధాక్షతలుంచి పురుషులకిచ్చి ఆహ్వానించటం సంప్రదాయం. ఆ డబ్బులను మగవారు ఎల్లప్పుడూ తమ పద్ధనే పుంచుకొంటుంటారు. ప్రతిరోజు ఆ అక్కతలను సీటిలో తడిపి నుదుట బోట్టుగా కూడా మగవారు ధరిస్తారు.

శాస్త్రిగారు ఆ అక్కతలను సీటిలో అరగబీసి, ఆ గంధాన్ని సీటిలో కలిపి రోగి చేత ఆ సీటిని త్రాగించారు. కొచ్చి నిమిషాలకే రోగి కొంచెం తెరుకున్నాడు. అలా మూడురోజులు మూడు పూటలా ఆ గంధపు సీటిని త్రాగించారు శాస్త్రిగారు. నాల్గవ నాటి కల్లా రోగి, రోగివముక్కుడై కోలుకొని లేచి మామూలుగా తిరుగసాగాడు.

ఆ భవన యజమాని నారాయణ ఆవిధంగా దైవానుర్ధపాంతో శాస్త్రిగాల వలన రోగివముక్కుడైనాడు. నారాయణ ధర్మాత్ముడుగా దానశీలిగా, పేదల పాలిటి పెన్నిభిగా ఆ ప్రాంత ప్రజలందలికి ప్రేమ పాతుడైనాడు. అటువంటి పుణ్యాత్ముడు ప్రాణాపాయ స్థితిలో వున్నడన్న వార్త విన్న ప్రజలు పరుగుపరుగున నారాయణ యింటికి చేరుకున్నారు. పునర్జన్మను పాంచినట్లుగా తలచి కృతజ్ఞతతో శాస్త్రిగాల పాదాలపై పడ్డాడు నారాయణ! ఇక అక్కడి బంధుమిత్తుల, ప్రజల ఆనందానికి అవధులు లేవు. అందరూ శాస్త్రిగాలికి బ్రహ్మరథం పట్టారు.

- సచేషం

మాన్యదేవ స్నాయులు

శ్రీమతి ఆలపాటి మోహన సుబ్రియ

పూ జ్యోతి అమృగారు, పూజ్యలీ మాస్టరుగారు గులంబి ఆలపాటి మోహన సుబ్రియ నమస్కరించి వ్రాయునచి.

2011 మార్చిలో నాకు శ్రీ ఆలపాటి శ్రీకాంత గాలితో వివాహము జిలగినచి. నాకు పూజ్యలీ మాస్టరుగాలి గులంబి, పూజ్యలీ అమృగాలి గులంబి అసలు ఏమీ తెలియదు. వివాహము అయిన తరువాత మాత్రమే నాకు పలచయం అయ్యారు.

మావారు అప్పటికి 15 సంవత్సరాల ముందు నుంచే పూజ్యలీ అమృగాలి దర్శనానికి వస్తూ ఉండేవారట. వివాహం అయిన వారం రోజులకి మావారు పూజ్యలీ అమృగాలి దగ్గరకు దర్శనార్థం నన్ను తీసుకువచ్చారు. అలా వచ్చే దాలిలో నాకు చాలా ఆలోచనలు వచ్చాయి. పూజ్యలీ అమృగాలి దగ్గరకు వచ్చి సత్పంగం హోలులో కూర్చున్నాము. అదే తొలిసాల అమృగాలని చూడటం. అప్పుడు పూజ్యలీ అమృగారు ఏదో పుస్తకంలో ఒక పేజీ తీయించి సత్పంగ సభ్యుల చేత చదివించారు. నా మనసులో ఏవైతే ఆలోచనలు

కలిగాయో ఏవైతే ప్రశ్నలు కలిగాయో అవే ప్రశ్నలు, ఆలోచనలు గులంబి రూధంలో వచ్చాయి. నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. సత్పంగం అయిపోయాక పూజ్యలీ అమృగారు నన్ను 'కొత్త కోడలు' అని అందలకీ పలచయం చేశారు. అప్పుడు నేను 'ఇదేంటి ఇలా పలచయం చేస్తున్నారు' అని అనుకున్నాను. కానీ ఆరోజు నుంచి మా ఇంట జిలగిన ప్రతి కార్యక్రమమూ పూజ్యలీ అమృగాలి నిర్దయం ప్రకారం జరుగుతూ వచ్చింది. అంతేకాక నన్ను కూడా వాలి కుటుంబంలో ఒకలిగా చూస్తూ, సమస్యలప్పుడు సకాలంలో నన్ను హెచ్చలిస్తూ, సమయానికి నన్ను కాపాడుతూ వస్తూనే ఉన్నారు. పూజ్యలీ అమృగాలి మాట ఎలా ఉండేదంటే సూటిగా హృదయం లోపలికి హత్తుకునేలా ఉండేబి. పూజ్యలీ అమృగారు నాకు ఎక్కువగా స్వప్నాలలో కనిపించి చెప్పేవారు.

2012వ సంవత్సరంలో పూజ్యలీ అమృగాలకి ఎక్కువగా అందరూ ఇక్కలు సమితించుకునే వారు. 'నాకు అంతమందికి ఇక్క చేయడం కుదురుతుందా' అని అనుకునేదాన్ని.

కానీ అమృగారు నాకు భయం లేకుండా, దాదాపు 70 మంచి వరకు ఇక్క చేయగలిగే ధైర్యం ఇచ్చారు, చేయించారు. పూజ్యలీ అమృగారు మా చేత అంటే నాగోలు సత్పంగ సభ్యులలో ఉన్న ఆడవాల చేత, చాలా రకాల వంటకాలు కూడా చెప్పి చేయించేవారు. నేను అమృగాలి దగ్గర ఎన్నోరకాల పచ్చళ్ళ చేయడం నేర్చుకున్నాను. నాకు పచ్చళ్ళ పెట్టడం గులంబి అసలు తెలియదు. కానీ ఒకసాల అమృగారు పచ్చళ్ళ పెట్టిస్తుంటే నేను దూరంగా కూర్చుని ఉన్నాను, నాకు రాపు కదా ఎందుకులే అని. అప్పుడు పూజ్యలీ అమృగారు నన్ను పిలిచి పక్కన కూర్చో పెట్టుకొని ప్రతి పచ్చడి ఎలా కలపాలో చెప్పి దగ్గరుండి చూపించారు. "చిన్న వయసు పిల్లలు మీరే నేర్చుకోవాలి" అని చెప్పి చేయించారు. పూజ్యలీ అమృగాలి కోసం స్వయంగా ఇక్క చేసుకునే అవకాశం చాలాసార్లు ప్రసాదించారు. అప్పుడు ఎలా వండాలి, ఎలా చేయాలి అని కూడా చెప్పేవారు. పూజ్యలీ అమృగారు నాకు చాలా అనుభవాలు ఇచ్చారు. నాకు గర్భం

రాకముందు మమ్మల్ని దత్తక్షేత్రాలు అస్సీ దర్శనం చేసుకొని రమ్మన్నారు. తర్వాత 2013 లో నాగింటిలో సత్యంగ సభ్యులందలి చేత బీళ్లు చేయించారు. అప్పుడు బీళ్లు చేయడానికి నాకు చాలా భయం వేసింది. అందులోనూ నాకు అదే మొదటిసారి. అప్పుడు “అమృగారు నీవు చేయగలిగినంత వరకు చేయి. కాసీ బీళ్లలో భాగంగా ఇక్కడ ఉండి బీళ్ల చేయ” అని చెప్పారు. నేను అలాగే చేశాను. బీళ్లల తరువాత మా ఆఖల దత్తక్షేత్రం శిలాంగీ యాత్ర జిలగింది. యాత్రల తరువాత నాకు ప్రెగ్నాస్టి కస్టర్స్ అయింది. ఆ తరువాత నాకు చాలా ఆరోగ్య సమస్యలు వచ్చాయి. కాసీ అవస్థీ వటిలేసి నన్ను కూడా అమృగారతో పాటు గాణగాపూర్, మాణిక్యనగర్ యాత్రలకి రమ్మనిచెప్పి తీసుకొనివెళ్ళారు. యాత్రలో భాగంగా మాణిక్యనగర్ వెళ్ళాము. అక్కడ నాకు హాస్పిటల్ పేరు డాక్టరు గారు గులంబి చెప్పి ఆక్కడ వైద్యం చేయించుకోమని చెప్పారు. ఆ తరువాత నాకు తొమ్మిది నెలలు ఒక్కిక్కడ లీలగా జరుగుతూనే

వుంది. అయిదవ నెలలో సీమంతానికి కూడా పూజ్యాల్మీ అమృగారు బీర పంపి ఆ బీర మీద సీమంతం చెయ్యమని చెప్పి పంపారు. ఆ 9 నెలాలో నాకు ఎప్పుడు ఏమి తినాలనిపిస్తే అని ఆ రోజు నిలయంలో ప్రసాదంగా ఉండేబి. చివరికి ఊఱి ఇచ్చి ఆశీస్సులు ఇచ్చి అపరేషన్ కి పంపారు. నాకు బాబు పుట్టాడు.11 వ రోజు పూజ్యాహావచనం కి కూడా వేదపండితుల ఆశీస్సులు ఇప్పించాలని చెప్పి చేయించారు. 2013 దత్తజయంతి రోజున పూజ్యాల్మీ అమృగాల చేతులమీదుగా ‘మనంత యోగనాథ భరద్వాజ’ అని నామకరణం జిలగింది.

11 వ నెల బాబు జూట్టు తీయించడం కూడా ఎంతో బాగా జిలపించారు. అంటే భజన, ఏకాహం చేయిస్తూ నిలయం బయట జూట్టు తీయించారు. మొదటి పుట్టినరోజున కూడా పూజ్యాల్మీ అమృగాల సత్యంగం జిలగింది. ఇలా ప్రతి విషయాన్ని డేటు టైము అన్ని చెప్పి చేయించేవారు.

మా చిన్నబాబు భావేశ భరద్వాజ పుట్టినప్పుడు పూజ్యాల్మీ అమృగాల

ఆరోగ్యం సహకరించకపోయినా దత్తజయంతి రోజున నామకరణం, అన్నప్రాశన నిలయంలోనే చేయించారు. అంతేకాకుండా మాకు మాస్టరుగాల పాదుకలు ప్రసాదంగా ఇచ్చి మా పిల్లల ప్రతి పుట్టిన రోజున అభిషేకం చేయమని చెప్పారు. అప్పటి నుంచి మా పిల్లల ప్రతి పుట్టిన రోజుకు మాస్టరుగాల పాదుకలకు అభిషేకం చేయడం జరుగుతూనే ఉంది.

మా చిన్నబాబుకి నాలుగు సంవత్సరాల వరకు మాటలు రాలేదు. మేము పూజ్యాల్మీ అమృగాలని అడిగితే “భయం లేదు మాటలు వస్తాయి” అని చెప్పేవారు. అలానే వాడికి మాటలు వచ్చాయి. వాడు బాగా అల్లి చేస్తుంటాడు. అందుకని వాడిని ‘అవధూత’ అని ముద్దుగా పిలిచేవారు.

పూజ్యాల్మీ అమృగారు మాకు ఏం చెప్పాలన్నా స్వప్పుం ద్వారానే తెలియజేసేవారు. మాకు ఏ విధమైన ఆరోగ్యస్తమస్యలు ఉన్నా కాసీ మేము చెప్పుకున్నప్పుడు వివరం కనుక్కొని మరీ కాపాడేవారు. ఇలా మాకు అమృగారు ‘కుటుంబ పెద్ద’ గా అన్ని కార్యక్రమాలు చేయించేవారు. గురువుగా బోధించేవారు, తల్లిలా ప్రేమగా చూసుకునేవారు, ఆపదలో దైవంగా ఆదుకునేవారు. ఇలా అమృగాల గులంబి చెప్పాలంటే ఎంతైనా సలపాడు.

ఇప్పుడు అమృగారు మన మధ్యలో సశలిరంగా లేకపోయినా సమాధి నుండి మన అందలని ఎప్పటికీ కాపాడుతూనే ఉంటారని ఆశీస్సులు ఇస్తారని ప్రార్థిస్తున్నాను.

వారాలూప్ ము — (గత సంచిక తరువాయ)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీప్రకాశానంద స్వామివారి విరచితమైన వారాలూపమునే యిందుంథము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

తొమ్మిదవ ప్రసంగము

2. సత్యసంశుద్ధి: - సత్యము అంటే అంతఃకరణము. అంతఃకరణములో రాగద్వేషాలు పూర్తిగా లేనపుడు అది పూర్తిగా నిర్మలము, పరిశుద్ధము అవుతుంది. అదే సత్యసంశుద్ధి 'రాగము' అంటే మాయ నుంచి పుట్టిన పదార్థాలపట్ల (విషయాలపట్ల) భోగాపేక్ష. అది అనుర స్వభావము. 'ద్వేషము' అంటే కాయిక, వాచిక, మానసిక మార్గాల ద్వారా జితరులను చంపాలని, విషం ఇవ్వాలని, బలవంతంగా ధనం దొంగిలించాలని, తప్పుడు సాక్షాత్కారమును సృష్టించి బలవంతంగా కోర్చుకు ఈడ్యులని, జిటువంటి క్రూరత్వము ప్రధానంగా కల ఏనులు. అంటే రాక్షస స్వభావము. ఇవి అన్ని నిర్మాలించబడిన అంతఃకరణము పూర్తిగా నిర్మలమై పరిశుద్ధమౌతుంది. దాని పేరే సత్యసంశుద్ధి. ద్వేషము మొందన వాటితో కూడిన రాక్షస స్వభావము నిష్టామకర్మ ద్వారా మాత్రమే నివృత్తి చెందుతుంది (నివారణవుతుంది). రాగము మొందన వాటితో కూడిన అనుర స్వభావము ఉపాసన ద్వారా నివృత్తి పొందుతుంది.

3. జ్ఞానయోగ వ్యవస్థితి : పరోక్షముగా పరమాత్మ స్వరూపం యొక్క యదార్థాన్ని తెలుసుకోవడం జ్ఞానము. బీనిని పొందడానికి మంత్రము, లయ, హర, రాజ యోగాలు అనే నాలుగు రకాల ప్రయత్నాలు పున్మాయి. వాటిలో స్థిరంగా వుండడం 'జ్ఞానయోగ వ్యవస్థితి' అనబడుతుంది.

4. దానమ్ :

శ్రీ॥ స్తోత్రాదపి చ దాతహ్
మంత్రసేనాస్తరాత్మనా ।
అపాశ్వపాని యత్యంచత్
అకార్పణ్యం తు తత్ స్తుతమ్ ॥
(బృహస్పతి)

భావం :- తన అంతఃకరణాన్ని ఉదారంగా నుంచి తన దగ్గర కొంచెము పున్మాయి దానిలోనే ప్రతిరోజు కొంచెం కొంచెం ధర్మం చేయడం అకార్పణ్యము - అంటే దానము అని చెప్పబడుతుంది.

మానవునికి ధనం పట్ల తృప్తి ఎక్కువైన కొణ్ణి దానము చేయడం కష్టమనిపిస్తుంది.

**శ్లో॥ దానాస్తు దుష్టరం తాత
హృథివ్యామస్తి కించన I
అర్థే చ మహాతీ తృప్తో
స చ దుఃఖేన లభ్యతే II**

భావం: దానం కంటే కష్టమైనది భూమిలో లేదు. ధనము ఎంతో కష్టంతో గానీ లభించదు. కాబట్టి దానియందు అంత తృప్తి వుంటుంది.

అయినా దానముతన కర్తవ్యంగా భావించి, నిష్ఠాము బుధితో శక్తి ననుసరించి, సమయాన్ని, పాత్రతను విచారించి, అన్నము, వస్తుము, విద్య, జౌషధము మొమ్మె॥నవి దానం చేయడం మానవుని కర్తవ్యము.

5. దముః - దమము గులంచి శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు జలా సెలవిచ్చారు.

నిర్గహశో బాహ్యావృత్తీనాం దమ ఇత్యభియతే I

భావం : బాహ్యావృత్తులను నిర్హించడం దమమనబడుతుంది. జ్ఞానం పొందడానికి దమము ఎంతో అవసరము. కాబట్టి దానికి శాస్త్రాలలో ఎక్కువ పాముఖ్యత ఇవ్వబడింది.

**శ్లో॥ దమేన సద్గశం ధర్మం
నాస్తులోఫు శుశ్రూమః I
దమో హి పరమో లోకే
ప్రతస్తుః సర్వధర్మామ్ II**

భావం: దమము లాంటి మరొక ధర్మము ఏటి ప్రపంచంలో కనిపించదు. అన్ని మతాలలోనూ దమము ఎంతో ఉత్తమమైనబిగా గుర్తించబడుతుంది.

దమము వలన ఈ లాభం కలుగుతుంది:

**శ్లో॥ ప్రేత్య చాముత మసుజః
పరమం విష్టతే సుఖమ్ I
దమేన హి సమాయుక్తే
మహాస్తుం ధర్మమశ్చతే II**

భావం : దమాన్ని పాలించినవాడు ఈ లోకంలోనూ,

పరలోకంలోనూ సుఖపడతాడు. ఇది చాలా గొప్ప ధర్మము.

(6) యజ్ఞః - శాస్త్ర విహితములైన కర్మలు యజ్ఞాలు. ఈ యజ్ఞాలు రెండు రకాలు. శ్రుతులచేత ప్రతిపాచించబడినవి. స్మృతులచేత ప్రతిపాచించబడినవి. అగ్నిహంతులు, ధర్మపోర్టమావాస్యలు, సోమయజ్ఞము మొమ్మె॥నవి శ్రైతయజ్ఞాలు. దేవయజ్ఞము, బుధియజ్ఞము, పితృయజ్ఞము, మనుష్యయజ్ఞము, భూతయజ్ఞము - ఈ బిందు స్వార్థయజ్ఞాలు.

దేవయజ్ఞము - అగ్నిహంతాదులు,
బుధియజ్ఞము - వేదాధ్యయనము, సంధ్య, గాయత్రీ, జపము మొమ్మె॥వి.

పితృయజ్ఞము - తర్పణము, శ్రాద్ధాదులు.
మనుష్యయజ్ఞము - ఆతిథి సేవ మొమ్మె॥నవి. భూతయజ్ఞము - బలి (కాక బలి), వైశ్వదేవము మొమ్మె॥వి.

పిట్టన్నింటిలో జపయజ్ఞము శ్రేష్ఠమైనది. “యజ్ఞానాం జపయజ్ఞిస్తి” ‘యజ్ఞాలలో జపయజ్ఞము నేను’ అని భగవంతుడు భగవభీతలో చెప్పాడు.

(7) స్వాధ్యాయః : వేదాధ్యయనము. భగవంతుడి గుణాలు, ప్రభావము, తత్త్వము, స్వరూపము, ఆయన చివ్వలీలల వర్ణన కల వేదాలను అభ్యసించడము, శాస్త్రాలు, ఇతిహాసాలు, పురాణాలు మొదలైనవాటిని పరించటము, భగవంతుడి నామ గుణ కీర్తనము - ఇవన్నీ స్వాధ్యాయమే.

‘వేదాభ్యాసము’ అంటే బుగ్గేదము మొదలైన నాలుగు వేదాలు, వేదాంగాలైన శిక్ష, కల్పము, వ్యాకరణము, నిరుక్తము, ఛందస్సు, జ్యోతిష్మము - పీటిని చదవడం వేదాధ్యయన మనబడుతుంది. ఇవి చిన్నప్పటినుంచి కాశి మొదలైన ప్రదేశాలలో పుండి అభ్యసించాలి.

ఈ రీజులలో ఇవి ఎంతోమంది చదవటం లేదు. ఇప్పటివారు భగవభీత, ఉపనిషత్తులు, బ్రహ్మసూత్రాలు అధ్యయనం చేసి సంతృష్టిపడతారు. ఆ మాత్రం చేయలేకపోయినా, భగవభీతను గురువు దగ్గర అభ్యసించి, నిత్యము మనసం చేసుకుంటూ ఆచరణలో పెట్టాలి. భగవభీతా సారమైన దైవగుణాలను భక్తితో ఆచలించాలి.

8.తపః - తపము కాయికము (శరీరంతో ఆచలించేది),
మిగతా 29వ పేజీలో

(గత సంచిక తరువాయి)

మార్గదర్శక

శ్రీ సూర్యప్రకాశ

(విద్యానగర్ కాలేజీలో లెక్క ర్సగా పనిచేసిన వీరు "ఎంతో మేధాసంపన్ములైన మాష్టరుగాలతో నా పూర్వజన్మ పుణ్య ఘలితంగా కలిగిన ఎన్నో సంవత్సరాల సాంగత్యంలో నా జీవితం పునీతమయిందన్న ఆనందాన్ని, నా అదృష్టాన్ని ఏమని వ్యలించగలను?" అంటూ వాలతో గల అనుబంధాన్ని గురు బంధువులతో పంచుకున్నారు.)

మాస్టార్ గారు మంచి వక్త. ఒకసాి మా కాలేజీలో జిల్లాగిన పంక్షన్ కి రావాల్సిన వక్త రాలేదు. అప్పుడు మాస్టరు సైన్స్ అండ్ స్పీలిట్యువాలిటీ మీద ఏమి ప్రిఫేరు అవకుండానే రెండు గంటల సేపు ఏకధాటిగా మాట్లాడారు. ఆనాటి వాలి ప్రసంగ సారాంశం, మనస్సు కాంతి కంటే ఎంతో వేగంగా వెళ్తంచి. అలాంటి మనస్సును ఎలా అలికట్టాలో, యోచనను ఎలా కంట్రోల్ చేయాలో వివరించారు. భౌతిక శాస్త్రం ఎంతగా వ్యాఖ్య చెంబిందో దాన్ని గులించి చెప్పారు. ఇప్పుడు ప్రతి దానిని సైంటిఫిక్ గా పూర్వ చేయడమన్నది ఒక ప్యాప్టన్గా మాలింది. కానీ యోగము, ఆధ్యాత్మికత అన్నది ఎన్ని యుగాల

మంచో వస్తున్నది. కానీ సైన్స్ పుట్టుక ఈ మధ్యనే! సనాతనమైన ఆధ్యాత్మిక విద్యను నిన్న మొన్న రూపుభిర్దుకొన్న సైన్స్ తో పోల్చి తపోస్తే, ఒపోస్తే నిర్మాణించటం ఎలా? పరిమితమైన మన యింటియ పరిజ్ఞానముతో అపరిమితమైన ఆధ్యాత్మిక విద్యను ఎలా పోల్చగలం? అన్న అంశంపైననే ఆయన ప్రసంగించారు. అందరూ 'అత్యద్యుతం' అన్నారు.

పిల్లలంటే మాస్టార్ గాలికి చాలా యిష్టం. "పిల్లలకు బాల రామాయణాన్ని ముఖ్యంగా చెప్పించాలి. దాని వల్ల వాలిలో ర్ఘ్రాణ శక్తి పెరుగుతుంది. లిటెన్స్, లికాపిట్యులేషన్ అండ్ లిప్రాడ్షన్ పెరుగుతుంది. నేటి కాంపిటీషన్లో రావాలంటే ఈ మూడూ

పెరగాలి. బుక్ ట్రస్ట్ ఆఫ్ ఇండియా వారు మోనోరాష్ట్ ప్రాస్తున్నారు. నెప్రూా, రాకూర్, వివేకానందల గులించి సంక్షిప్తంగా వివరిస్తున్నారు. ఇపి పిల్లలకు తప్పకుండా అందించాలి. సంస్కృత పరిచయం కలించాలి. శబ్ద మంజలి నేర్చించాలి. వీలైనంత పరకు పిల్లలకు 6, 7 సంవత్సరాలలో ఉపనయనం చేయించటం, నమకం, చమకం నేర్చించటం చాలా అవసరం. ఎందుకంటే వేదసాంప్రదాయం రానురాను చాలా పరకు తగ్గి పోతున్నది. అందువల్ల యివస్సీ పిల్లలకు చెప్పించాలి" అని చెప్పివారు. "కాలానుగుణంగా ఇంగ్లీషు కూడా బాగా నేర్చించాలని" చెప్పివారు.

చిన్నప్పటించే పిల్లలో పెద్దలన్నా,

దేశమన్నా భక్తి జీజాలని నాటాలి. పిల్లల కించం చందమామలాంటి పుష్టకాలలో మంచి సాహిత్యాన్ని అందించాలి అని ఆయన అభిలాష. బీని విషయమై మేమిద్దరం మార్గానులోని ‘చందమామ’ ఆఫీసుకి కూడా వెళ్లాం. “చిన్న పిల్లలకు హరీతులు, భజనలు అలవాటు చేయాలి. బాబా చలిత్తను చిన్న చిన్న కథల రూపంలో వాలికి చెప్పాలి. వాలిచేత కూడా చెప్పించాలి” అని అనేవారు.

“పిల్లలుతప్పగా ప్రవర్తిస్తున్నారంటే దానికి బాధ్యతలు పెట్టారే. తల్లిదండ్రులు మంచి మార్గాన్ని తామాచలిస్తూ పిల్లలని ఆచరించమని చెప్పాలి. అది తెలియకపోతే ముందు తాము నేర్చుకొని తర్వాత పిల్లలకు నేర్చాలి” అని చెప్పావారు.

మా పిల్లలందరికి అక్షరాభ్యాసం మాస్టర్ గారే చేశారు. మా పిల్లవాడికి అక్షరాభ్యాసం చేసేటప్పుడు వారు ఒక మాటల్నారు. “హి ఈజ్ ఎ బ్లాంక్ చెక్” అన్నారు. వాలి ఆశీర్వచనం వల్లనే వాడు పెద్ద చదువులు చదివి మంచి పాణిజిషన్లో పున్నాడు. మావాడికి వేదం నేర్చించమన్నారు. ఏడవ సంవత్సరంలో ఉపనయనం చేయించమని చెప్పారు. అందుచేత వాలినే ఆ ఉపనయన సంస్కారం చేయమని కోరగా, వారే చేశారు. సంధ్య వందనంతో పాటు నమకం, చమకం, పురుష సూక్తం, శ్రీ సూక్తం, సూర్య నమస్కారాలు నేర్చించాను. సంధ్య వందనం గులంచి చెప్పు “అది ఒక శాలీలక అభ్యాసంలా వుండరాదు. త్రికరణశుభీగా చేస్తే సత్కరితాలుంటాయి. సంధ్య వందనం వల్ల మేధస్సు పెరుగుతుంది. ర్ఘవాణ

శక్తి, ధారణ, ప్రబోధన పెరుగుతుంది” అని చెప్పావారు. అట్లా అని ఆయన మూడావారాలకు ఎలాంటి ప్రాముఖ్యత నిచ్చేవారు కాదు. యోగాసనాలు నేల్చిస్తే ఆ కుటుంబం తరతరాలు బాగుపడ్డంబి అనేవారు. ఆయన విశ్వాసం చాలా గొప్పాది..

తన తండ్రి ఆభ్యర్తకం పెడితే చాలా నిప్పగా పెట్టేవారు. ఆ మంత్ర భావన ఆయన మనస్సుకు వచ్చేవరకు ఆ క్రియ జరగాల్సిందే. ఒకసారి ఎవరో “మనం పెట్టిన ఈ ఆహారం మన పితృదేవతలకందుతుందా?” అని సందేహం వెలిబుచ్చితే, “టెలిఫాస్ నో వార్ట ఎలా చేరుతుందో, యిది కూడా అలానే చేరుతుంది. అయితే బీనికి కావాల్సింది శ్రద్ధ, శ్రద్ధతో పెట్టేవి శ్రాద్ధం” అన్నారు.

ఆయన మనతో మాట్లాడుతున్నా కూడా సాయి ధ్యాసలోనే వుండేవారు. మనం ఏదన్నా ప్రశ్న వేస్తే దానికి సరైన సమాధానం చెప్పే బాబా ధ్యాసలో కెళ్లిపోయేవారు. కానీ ఎవరికి ఏ సందర్భంలో ఏమి చెప్పినా పటి సంవత్సరాలైనా సరే ఆయనకు జ్ఞాపకం వుండేబి. అన్నింటిలో అన్ని రూపాలలో ఆయన బాబానే చూసేవారు. నప్పుతూ అనుక్షణం బాబా ధ్యాసలోనే వుండటమన్నది వాలి దగ్గరే చూస్తాము. ఆయన ఎప్పుడూ సీలియన్ గా వుండేవారు కాదు. చాలా సరదాగా వుండేవారు.

ఆయన ఒకింగ్ సారి స్నానానికి చాలా సీళ్ళు వాడేవారు. సీళ్ళు పోసుకుంటూ పెదవులు కదలిస్తూ వుండేవారు. బహుశా బాబాకు స్నానం చేయస్తున్నట్లు భావించేవారేమో.

మాస్టారు పీటిడీ ఎప్పుడు వెళ్లినా చాలా యిబ్బందులు పడ్డు వెళ్లివారు. ముందుగా టికెట్ తీసుకునేవారు కాదు. ఎప్పుడూ సుఖంగా ప్రయాణం చేసేవారు కాదు. కష్టపడ్డాల గులించి అనుకోకుండా వుంటే కర్కు తీఱపోతుందనేవారు. నాకు తెలిసి వారు పగలు పడుకున్నట్లు ఎప్పుడూ చూడలేదు. గంగా ప్రవాహంలా భక్తులు వస్తుండేవారు. రాత్రి రెండు గంటలైనా సరే సమాధానాలు చెప్పుండేవారే.

అయిన సినిమాలు అటీ తగ్గించమని చెప్పుండేవారు. “అది చాలా కష్టమైన విషయం పీలుపడదు సార్” అన్నాను. “అయినా సినిమాలు ఎందుకు చూడకూడదు సార్?” అని అంటే, “రామాయణం అంటే రాముడు గుర్తురాడు, యాక్టర్ గుర్తుకొస్తాడు. సీత గాక, సీతగా వేసిన యాక్టర్ గుర్తొస్తుంది. అందువల్ల భావం చెడుతుంది. మన భావాలు సత్యగుణ ప్రధానంగా వుండాలి. మనం నిత్యం ఆహార విహోర నియమాలు పాటించాలి” అనేవారు. “ఆహార విహోరాలు పదిమందితో పెట్టుకోకూడదు. ఇల్ గాసిప్ (ill grossip) మంచిచి కాదు. ఇద్దరు కలిస్తే మూడి వాడి గులంచే మాట్లాడుకుంటాం. అదే గురుచలిత్తలో వస్తుంది. కాకపోతే లైతగా వుండటానికి ఎవర్కొని పిల్లుకో. సీలో వుండే భావాలకు స్పుందించాలి. జవాబు చెప్పిందుకు అంతకు మించి లైతలు పెలిగితే మరో వాడ్చి గులించే మాట్లాడేబి. అంత మాత్రం చేత సంఘం నుంచి విడిపోయి ఒక్కడివే వుండమని కాదు. పటి మంచిలోకి రావాలి. పటి మంచిలో కొచ్చినప్పుడే మనలో వుండే బలహినతలు బయట పడతాయి.

సామాజిక మానవత్వం

ఆలిషడ్యార్గాలు బయట పడతాయి. అఖి బయటకు రావాలి. వన్నేనే కదా నాకింత కోపమొస్తుందా? నా మనస్సులో యింత ద్వేషముందా? నా మనస్సులో యింత మమకారం వుందా? అని మనకైనా తెలిసేబి” అని చెప్పుండేవారు.

ఆయన యింకా యిలా చెప్పేవారు. “శవం మీద ధ్యాన పెట్టుకో ఎంత సంపాదించినా చివరకు యింతే కదా అన్నదానికి డెత్-సీన్ ని గుర్తుంచుకోవాలి” అని అనేవారు. అందుకే ఆయన నాకు ‘తైవా ఆప్సర్ డెత్’ అనే బుక్ యిచ్చి చదవమన్నారు. అఖి చబివితే చనిపోయిన తర్వాత జీవితం ఏమోతుందినన్నది తెలుస్తుంది. అందుకని వైరాగ్యం అనేది డెబ్బు ఎళ్ళ తర్వాత కాదు. చిన్నపుట్టించి ఉగ్గుపాలతో మనం నేర్చిస్తే వస్తుంది.

ఆయనకు క్రీడలంటే చాలా యిష్టం. అందులో క్రికెట్ అంటే చాలా యిష్టం. ఆయన మంచి మీడియం పోస్ట్ బోలర్. నెల్లారు కాలేజీలో జలగిన పాటింగ్లో మా ఎన్.బి.ఆర్.కాలేజీ తరఫున ప్రాతినిధ్యం పహించారు. ఆయన మంచి ఈతగాడు. ఈత నేర్చడమన్నా చాలా యిష్టం.

మాస్టర్ గారు వార్తాపత్రికలలో ఆధ్యాత్మిక పరమైన ఆర్థికల్న వుంటే చదువుతారు. వాటికి సంబంధించిన కొత్త పుస్తకాలు ఏమన్నా వున్నాయేమా అని వాటికై చూసేవారు. అంతేగాని అంతకుమించి ప్రాధాన్యత నిచ్చేవారు కాదు.

“ధర్మం కోసం, ప్రజల మంచి కోసం బోంకినా తప్పులేదు” అని చెప్పేవారు. అధర్మం జలగేటప్పుడు తప్పకుండా దానిని ఖండించితీరాలి.

లేకపోతే అఖి కూడా ఒక తప్పే. అధర్మాన్ని పోత్సుహించినట్లుతుంది. ధర్మ రక్షణకు ‘కరాటీ’, ‘కుంగ్-పూ’ నేర్చుకోమని, వ్యాయామాలు కనసరత్తులు చేయమని చెప్పేవారు. సైనికుల వలె తల్లిదు పొందాలని, సైనికులిలా ధర్మం కోసం పాంరాడాలని చెప్పేవారు. విద్రోహశక్తులు ఆట కట్టించాలని చెప్పేవారు.

ఆయన మహానీయుడన్నది సుస్పష్టము. ఆయన చెప్పించి చేయటం నిరపాయకరము. ఆయన ఒక మనిషి యొక్క శక్తి సామర్థ్యాలను బట్టి పనులు చెప్పుంటారు. ఒక్కోసారి శక్తికి మించిన పనులు కూడా చెప్పారు. అఖి సాధన కోసం కావచ్చు. ఎవరికైనా ఒక పనిని చేస్తానని ఒప్పుకున్నప్పుడు ఆ పనిని నిర్మపంగా చేయాలి.

జపం చేయ వీలులేకపోయినా, హోరతులకు హోజరు కాకపోయినా ఫరహాలేదు కాని ఒప్పుకున్న పనిని మాత్రం ఎగవేయకూడదని చెప్పేవారు.

ఒకసారి మా పెళ్ళిరోజున అరుణాచలం వెళ్ళాలనుకున్నాను. మాస్టర్ గారేమో మమ్మల్ని చివటం వెళ్ళమన్నారు. “ముందు మీరే వెళ్లండి, నేను తర్వాత వస్తాను” అన్నారు. అలానే వచ్చారు. మేము పూజ చేస్తుంటే ఆమ్మేమో మాస్టర్ గాలికి పూజ చేసింది. అప్పుడు మాకు ఆ యిద్దరూ రెండు దత్త స్వరూపాలుగా కన్చించారు. ఆయన నన్ను తనతో పాటు ఎన్నో దత్త క్షీత్రాలకు తీసుకొనిపోయారు. ప్రతి దత్తక్షీత్రంలోను ఒక తలసి మాలతో నామజపం చేసి, ఆ మాలను నాకిచ్చారు. అంతేగాక ఒక రుద్రాక్షను కూడా యిచ్చారు. వాటినన్నింటినీ

ఆయన మాకు ప్రసాదించిన ఆధ్యాత్మిక సంపదగా భద్రపరచుకున్నాం.

భరద్వాజ మాస్టర్ గాలి బ్లోసింగ్సు ఎలా వుంటాయో చూద్దాం. ఒకసారి మాస్టర్ గారు కారులో వెళ్ళబోతున్నారు. కారు స్టోర్ కాబోయే ముందు (1) విష్ణు సహస్రామం (2) దాసబోధ (3) గాంధీగాలి జీవిత చరిత్ర (4) త్యాగరాజ కీర్తనలు (5) వివేక చూడామణి (6) శంకర భాష్యం. ఈ ఆరు బుక్కు నాకిచ్చారు. మరి కొన్ని బుక్కు వేటపాలెం గ్రంథాలయానికిస్తూ వీటిని నాకిచ్చి చదవమన్నారు. ఒకసారి ఒంగోలులో వున్నప్పుడు శంకర విజయానికి సారాంశం ప్రాయించారు. ప్రాయించటంలో వాలి ఉద్దేశ్యము ఏమిటో తెలియదు, కాని సమయాన్ని చాలా ప్రాడక్టివ్ గా వుపయోగించు కోపాలని చెప్పేవారు. ఆయన ఏదన్నా చెప్పారు అంటే దాన్ని ముందు తను ఆచలించి చెప్పేవారు. అలా ఆయన తన సమయాన్ని ఎప్పుడూ వృద్ధా చేసుకోలేదు.

ధుని ప్రారంభోత్సవానికి వచ్చి టాక్సీలో కూర్చుని ‘జలా’ రమ్మని చెయ్యిపూపి విష్ణుసహస్రామాల్లోని 108 వ శ్లోకాన్ని 108 సార్లు పారాయణ చేయమన్నారు. తర్వాత వెలిపై చేసుకుంటే ఆ శ్లోకం విష్ణు సహస్ర నామాలన్నింటికి హృదయం వంటిదని తెలిసింది. నాకు మాస్టర్ గారు అలా 108 వ శ్లోకం 108 సార్లు చేసే బీక్ష నిచ్చారు. అలా చేయటం నాకెంతో బీదార్పు, ఆనందాన్ని ఇచ్చించి. ఆ బీక్ష ఇప్పటం చాలా సహజంగా, అప్పటికప్పుడు ఇచ్చినట్టుంటుంది కాని, అదేదో ముందు నుంచి ఇవ్వాలి అని

అనుకున్నట్టగా లేదు. నా జీవితానికొక గమ్యం ఇచ్చారు, ఒక సార్థకతను కల్పించారు. పహికంగా నా పిల్లలకు కావాల్సిన ఉన్నత విద్యాబుద్ధులు, ఉన్నతమైన జీవనీపాఠి, నేను కోరుకున్న దానికంటే ఎక్కువగానే ఇచ్చి నన్నాదలించారు. మా ఆఖరమ్మాయి కొంత అనారోగ్యంగా వుంటుంది. ఆ అమ్మాయి వల్లనే మీరు ఆధ్యాత్మికతలోకి వస్తారు. ఆమె మీ ఆధ్యాత్మిక వున్నతికి ఒక ఛాలెంజ్ గా భరించండి అని చెప్పారు. నిజం కూడా అంతే. ఆమెను వారు బిపించటమే కాకుండా, ఆ అమ్మాయికి ఎంతో మంచి మహాత్ముల బీవెనలు ఇప్పించారు.

నా భార్యకు భాగవతము, భగవభీత, సాయిలామృతము ఇచ్చి మూడింటేని మార్చి మార్చి పారాయణ చేయమన్నారు. వ్యక్తులను బట్టి ఆయన చేపే సాధనా పద్ధతి మారుతూ వుంటుంది.

మాస్టర్ గారు విద్యానగర్ లో పున్నరోజులలో వారు చేస్తున్న ప్రచారం వల్ల దిన బిన ప్రవర్ధమానంగా వారి కీర్తి ప్రతిష్టలు పెరుగుతుంటే కొంతమంచి ఈర్షు, అసూయల వల్లవైతేనేమి, అమాయకత్వం వల్లవైతేనేమి కొన్ని పుకార్లు లేవచీసి ఆయనకు ఎన్నో యిబ్బందులు కలించారు. అపి ఇక్కడ వారి మనుగడకే గాక, ఆయనను గురువుగా భావించి, సేవించిన శిఘ్యం మనుగడకి సైతం కొంత ప్రమాదకరమైన పరిస్థితులను తెచ్చి పెట్టాయి. ఒకసారి వూళ్ళో గొడవలుగా పున్నప్పుడు నా భార్య దగ్గరకు ఎవరోవచ్చి మాస్టరుగాలని, నన్ను, యింకా కొంతమంచిని బలంగా

కొట్టారని నమ్మకంగా చెప్పారు. అప్పుడు రాత్రి 12 గంటలు. నా భార్య మేమున్న చోటికి ఆందోళనతో పరుగున వస్తే ఆమెతో మాస్టరుగారన్నారు. “ఇలాంటి ప్రయత్నాలెన్ని జిలగినా మాకేంకాదు. మమ్మల్నేమీ చేయలేరు, నేనున్నాను కదమ్మా” అని ఆమెను ఓదార్చారు. ఆమెకు అభయమిచ్చారు.

నా పద్దానిమిబి సంవత్సరాల పరిచయ కాలంలో ఆయనను కోపంగా ఎప్పుడూ చూడలేదు. కానీ ఒకసారి మాత్రం ఒక వ్యక్తి కొంతమంచి స్వార్థపరుల హస్తాలలో కీలుబొమ్మ అయి ఆయనను పాడవడానికి కత్తి తీసుకుని బయలుదేల ఒక అరగంటలో వస్తాడనగా ఎఱ్ఱబాలన కళ్ళతో “వాడు కత్తి తీసుకుని వస్తున్నాడు, కానీ నన్నేం చేయగలడు” అని అన్నారు. కమంగా ఆ కళ్ళలోని ఎరుపు తగ్గింది. వారి గొంతులోని కాలిన్యం పోయి మార్పవం వచ్చింది. కొంత సేపటికి మరలా నార్కుల్ అయ్యారు. వాడు మాత్రం మాస్టర్ గాలికి దగ్గరగా వచ్చి మాస్టరు గాలని చూస్తూనే ఏడుస్తూ మాస్టర్ గాల కాళ్ళ మీద పడిపోయాడు. ఆ తర్వాత “స్వామీ మిమ్మల్ని చూస్తూనే నా శలీరం ఆడటం లేదు. నేనిలా అయిపోయానండి. మీరే నాకు మార్గం చూపించాలండి” అని చతుకిలబడ్డాడు. అప్పుడు మాస్టర్ గారు నవ్వుతూ “ఫరవాలేదు. బాబా సహాయం తప్పకుండా వుంటుంది” అని అతనికి ధైర్యం చెప్పారు. అప్పట్టించీ అతను ప్రతి బేస్తువారం వచ్చి మాస్టర్ గాల దగ్గర కూర్చునేవాడు. అతను మార్చుడు, చదువు రానివాడు. అలాంటి వాడు ఆయన ముఖం చూడగానే, ఆయన బ్రహ్మ వర్ధన్ను చూడగానే ఆయన స్థితి

గ్రహించి కాళ్ళ మీద పడ్డాడు. అంటే ఏమిటి? ఎక్కడ ఏమి జరుగుతున్నది ఎవరు ఏమి ఆలోచిస్తున్నారో అన్నది ఆయనకు సంపూర్ణంగా తెలుసు. ఆయన సర్వజ్ఞాడు. “ఆయన ఒక లక్ష్మర్ర. మనలాగే ప్యాంటు, షర్ట్ వేసుకొని వస్తారు, వచ్చి కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుంటాడు. ఏదో కాలం వెళ్ళబుచ్చుతున్నాడు” అని అనుకునే మనలాంటి వాళ్ళకి ఆయనంటే ఏమీ అర్థం కాలేదని అర్థం.

అంతటి గడ్డ రోజులలో కూడా నేను వెళ్ళి కూర్చుంటే ఒకసారి “జంతుకు పబిరెట్లెనా సరే బాబా మనకు హాని చేయడు. మనం దృఢమైన విశ్వాసంతో ఆయన్ను నమ్ముకున్నప్పుడు తప్పకుండా మేలు జరుగుతుంది” అని అనేవారు. అటువంటి అననుకూల పరిస్థితులలో మా అందరి శేయస్తు దృష్టి మాస్టర్ గారు తన ఉద్దీగ్యాగాన్ని విద్యానగర్ ని వచిలి వెళ్ళారు. ఆ తర్వాత చివరి మజిలీగా ఒంగోలు చేరారు. ఆయన ఒంగోలు చేటిన మొదటి ఆర్థికంగాను, శాశీరకంగాను చాలా యిబ్బందులు పడ్డారు, గానీ ఎవలకీ ఏమీ చేపేవారు కాదు. ఒకసారి ఒక భక్తుడు వెళ్ళి కూర్చుంటే “రాపు గారోచ్చారు. టిఫిన్ అరేంజ్ చెయ్య” అన్నారు. వంటింటి ఏమీ లేవు. “ఏమిటి సార్ ఇది మాకు చేపే సహాయం చేసేవాళ్ళం కదా!” అని అంటే “అడుగో ఆయనున్నాడు చూడండి. ఆయనే కదా! సహాయం చేయవలసింది” అంటూ ఎదురుగా బాబా పోటీను చూపించారు. ఆయనకి బాబా మీద అంత అచంచలమైన విశ్వాసం.

- నీచేపం

(గత సంచిక తరువాయి)

రఘువు ఆయాజు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

తర్వాత మధ్యహ్నం తన భోజనం పళ్ళంకీంద ఒక అన్నం ముద్ద దాచివుంచి దానిని పిండంగా బాబా స్వికరిస్తే తన గురువు బాబాలోనే పునుదని నమ్ముతానని మనసులో అనుకున్నాడు అవస్త. కాని మశీదులో అడుగు పెట్టగానే అతడి కాలుజాలి ఆ ముద్ద కీందబడింది. దానిని అతడు చేతిలోకి తీసుకొని బాబా దగ్గరకు వెళ్ళగానే ఆయన చేయిచాపి, “అది నాకివ్వు, అది స్వికరించి నీవు కోలిన వాలికి చేయిస్తాను” అన్నారు. అంతటితో అవస్తేకు ఆవేశం వచ్చి, “ఓహో, నా గురువు చసిపోయిందిగదా, మరి యాయన బ్రతికున్నాడేమిటి?” అని కేకబెట్టడు. అతనికెక్కడ చూచినా బాబా కన్నిస్తున్నారు. ఆయన తమ మంత్రశక్తితో తనను చంపాలని చూస్తున్నారని భ్రమించి అతడు కేకలు పెడుతూ పిచ్చివాడిలా ప్రవర్తించాడు. భక్తులు వెంటనే అతనిని మశీదునుండి తీసుకెళ్ళిపోయారు. సాయి దివ్యావతారమని ఎవరెంత చెప్పినా అతడంగీకరించలేదు. సాయి తనపై మంత్రప్రయోగం చేస్తున్నారని

తలచి దానిని పారాల్ఫోలడానికి, ‘శ్రీరాం, శ్రీరాం’ అని కేకలు పెట్టసాగాడు. ఆయాతిలో గూడ, “ఏమిటి నిన్ను నాశనం చేయడమేగాక నన్నుగూడా చంపాలని చూస్తున్న ఈ దుష్ట మాంత్రికుడి (బాబా) చేతిలో చిక్కావా” అని కేకలేశాడు. అప్పుడు ఆయి, రేగే సాయి వద్దకు వెళ్ళి అవస్తేను చిత్తుబ్రమ నుండి కాపాడమని ప్రార్థించారు. బాబా ఏమీ మాట్లాడలేదు. రాత్రంతా అతడలానే కేకలేస్తున్నాడు. తెల్లివారగానే చావడిలో సాయి, అత్యంత మధురమైన కంరంతో, ‘అల్లామాలిక్’ అని కేకలేసారు. ఆయి యిల్లు అక్కడకు దగ్గరే గనుక ఆ వాణి అతని చెవినబడగానే అతడి భ్రమలన్నీ తొలగిపోయాయి. తన బుధివికారాలకు అతడు మనసులోనే క్షమాపణ చెప్పుకున్నాడు. బాబా ఉదయం ఆరతి అయ్యక రేగేను పిలిపించి, “ఆ పిచ్చివాళ్ళి శిలిడీ నుంచి తీసుకుపోండి!” అని ఆదేశించారు. గుళ్ళపుబండి సిద్ధం కాగానే గ్రామద్వారం వద్ద ఆ యద్దరూ బాబాకు నమస్కరించి బయల్దేరారు.

అప్పటినుండి అవస్తేకు సృష్టిలోని ప్రతి మగప్రాణి సాయిగాను, ప్రతి ఆడప్రాణి ఆయి రూపంగానూ తోచసాగాయి. ఈ అనుభవం లెండీ బాగ్ దాటేదాక కొనసాగి, అటు తర్వాత అంతరించింది. అటు తర్వాత అవస్తే కొచ్చిసార్లు తన మిత్రులలోను, కుటుంబంతోనూ కలసి వచ్చి బాబాను దర్శించాడు.

అవస్తే వృత్తాంతంలో మనం గుర్తించవలసిన ముఖ్యంరాలు మూడున్నాయి; అతడికపంక మహాత్ముల సాంగత్యము కోరుతున్నాడు, మరోవంక వాళ్ళల్లో ఎవరిసీ గురువుగా స్వికరించడానికి అతని అహంకారం అడ్డవచ్చింది. ఒకవంక అందరిసీ ఆత్మజ్ఞానము కోరుతున్నాడు. మరోవంక సాక్షాత్కారముఅవబోతుంటేభయపడి ఆ సాధన మానుకుంటున్నాడు. ఒకవంక శిలిడీ రావడం గురుద్దోహ మనకు 0 టు న్నాడు. మరోక వంక తానర్థించిన పిండం బాబా స్వికరిస్తే, ఆయనా తన గురువూ ఒక్కరేనని నమ్ముతాననుకొన్నాడు.

కాని అలా జలిగినా గూడా బాబా దుష్టుడైన మాంత్రికుడన్న భావం విడువలేకపోయాడు. ఒకవంక తన మొదటి గురువునుగూడా అతడు గురువుగా అంగీకరించనన్న పరతుమీదనే ఆమె దగ్గర ఉపదేశం తీసుకున్నాడు. కాని అటు తర్వాత శిలిడీకి బయలుదేరగానే ఆమెయే తన గురువని, శిలిడీ రావడం గురుద్రోహమనీ తలచాడు. అందుకే అతని గులంచి బాబా ‘పిచ్చివాడు’ అని మొదటనే చెప్పారు.

ఇతని విషయములో బాబా గులంచిగూడ మనం గమనించవలసిన అంశమొకటున్నది. ఇంత చిక్కున మనసుగల భక్తుని తమ చెంతకు తీసుకువచ్చి యింత

గొడవ జలిగినందుకు, మరొక గురువైతే రేగే, ఆయాలపై ఎంతో చికాకు పడేవాడు. కాని జరగబోయే గొడవంతా ముందుగా తెలిసినా గూడా, రేగేపై సాయి కీంచిత్తగూడ చికాకుపడలేదు. ఆయా యింట యింత గొడవ జరుగుతున్నా, ఆయాపై గాని, రేగేపై గాని ఆయన కోపగించుకోలేదు. వారిద్దరూ అవస్తేకు భక్తి విశ్వాసాలు కల్పించాలని పడిన తాపత్తయానికి సాయిగూడా వారిపై దయతో దోహదం చేయాలని చూచారు. అవస్తే తెచ్చిన పిండాన్ని ఆయన అడిగి స్వీకరించి అతడు కోఱన నిదర్శనమిచ్చారు. అది కేవలం ఆయా, రేగేలను తృప్తి పరచడానికే! అతడికెలాగూ పిచ్చి పట్టబోతుందని ఆయనకు ముందే తెలుసు. కాకుంటే వాళ్ళ, సంకల్పం మంచిచి గనుక ఆయన వాళ్ళనేమీ అనలేదు.

పై కారణాలన్నింటి పలన నాటి సాయి భక్తులందరూ రాధాకృష్ణ ఆయాని ఎంతగానో గౌరవించేవారు. ఆమె ఆంతర్యం అర్థం చేసుకోలేని కొభ్యమంచి మాత్రం అతి నిరాడంబరులైన సాయి సన్నిధిలో ఆమె ఎంతో ఆడంబరం చేస్తున్నదని, సాయిని గులంచి ప్రచారం చేయించి శిలిడీలో జనసమ్మద్దరం పెంచుతున్నదనీ ఆమెను విమల్యస్తుండేవారు. సాధనలోని లోతుపొతులు ఆమెకు తెలిసినంతగా వారికేమి తెలుసు? అంతేకాదు, అట్టి వారి హృదయాలలో వారికి తెలియకుండానే ఒక బలహీనత యిలా తొంగి చూస్తుంది. ఇంకొకలిని, అందులోనూ సాటి మానవాకృతిని అందరూ పూజించడం మనలోని అహంకారం సహించలేదు. అట్టి అవివేకంతో ఒకసాల దాసగణు ఆమెను ఎంతో తీవ్రంగా విమల్యంచాడు. తర్వాత అతడు సాయిని దల్చినపుడు ఆయన, “కీర్తనల ద్వారా నీవు చేస్తున్నది గూడా అలాంటిదే కదా? ఎన్నడూ ఎవరిసీ అలా విమల్యంచవద్దు” అని మందలించి, ఆయాకి నమస్కరించి చెంపలేసుకుని క్షమాపణ చెప్పమని ఆదేశించారు, అతడులానే చేసాడు. అందువలన తనలో అహంకారం తొలగిపోయిందని దాసగణు గూడా సంతోషించాడు.

సాయిసంకల్పంపీమోగాని ఆమె అంత శీఘ్రంగానూ అందరి అభమానాన్ని కోల్పోయింది. చివరకు సాయి గూడ, మశీదు పలసరాలకు గాని, తాము నిత్యము వెళ్ళే ప్రదేశాలకుగానీ ఆమె వెళ్ళరాదని శాసించారు.

ఆమె చివలరోజులు ఎంతో బాధాకరంగా గడిచాయి. ఒకరోజు ఆమె తన గదిలోనే అకస్మాత్తుగా మరణించింది. కొచ్చి రోజుల తర్వాతగాని ఆ సంగతి భక్తులెవరూ గుర్తించలేదు. కొందరు అజమానులు ఆమె దేహాన్ని శిలిడీలోనే సమాధి చేయాలని అడిగితే బాబాకోపంతో నుతరామూ ఒప్పుకోలేదు. కొందరు మహారాజేత ఆమె దేహాన్ని కోపర్చావ్ లోని ప్రభుత్వానుపత్తికి శవ పరీక్షకు పంపారు. అటు తర్వాత ఆమె దేహాన్ని కోపర్చావ్ లోనే గోదావరి ఒడ్డున దహనం చేశారు. భక్తులందరూ ఆమెనంతగా కీర్తించడం ఆధ్యాత్మికంగా ఆమెకంత శైయస్కరం గాదని తలచి సాయి అలా జరగనిచ్చారేమోనని తలచవచ్చు. అయితేనేమి? ఆమె రూపాంచించిన శిలిడీ సంస్థానము, ఆమె ప్రారంభంచిన ఆరతులు, ఉత్సవాలు నేటికి శిలిడీలోనూ, దేశమంతటా గూడ మనను సన్మార్గానికి ఆహ్వానిస్తున్నాయి.

శ్రీమతి జిక్కాబాయి:

ఎందరో భక్తులు వచ్చి శిలిడీలో స్థిరపడి జీవిత శేషమంతా సాయి సేవలో గడిపిన వివరం సాయి చరిత్ర గ్రంథాలలో చూస్తాము. కానీ అలా చేసిన భక్తురాళ్ళకృప మంబి గుర్తించి మనకు తెలియదు. అలా చేసిన భక్తురాలు రాధాకృష్ణ ఆయి ఒక్కతేననుకుంటాము. నిజానికి మరి ఒకలిధ్యరు స్త్రీలు గూడా వున్నారు. కాకుంటే సాయిస్నిధి గోప్త సంస్థానంగా రూపాందేలా చేసిన

రాధాకృష్ణ ఆయి పేరే భక్తులకెక్కువగా పరిచయమపడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. శ్రీ సాయిసేవలో జీవితశేషం గడిపిన స్త్రీలలో శ్రీమతి జిక్కాబాయి, శ్రీమతి కాశీబాయి గూడా వున్నారు.

శ్రీమతి జిక్కాబాయి స్వతపోగా అప్పాద్ నగర్ కు చెందినది. రాధాకృష్ణ ఆయి గూడ ఆ వూళ్ళో వుంటుండగానే సాయి భక్తురాలైంది. ఆమె అప్పుడప్పుడు శ్రీ సాయి గుర్తించి తన స్నేహితురాలైన జిక్కాబాయితో చెబుతుండేది. బాలవితంతువైన ఆయి తన జీవిత శేషమంతా సాయి సన్మిధిలో, సాయి సేవలో గడపాలనుకుంటున్నానని జిక్కాబాయితో చెబుతుండేది. జిక్కాబాయికి ఒక పైనికోద్యోగితో సంగమనేరులో వివాహమైంది. ఆమె భర్త శిలిడీకి చెందిన బయ్యజీపాటిల్ కోతే. అతడు ఉద్దీగరీత్యా సంగమనేరులో వుండేవాడు. కాని కొచ్చి సంవత్సరాలలోగానే దురదృష్టపశాత్తు ఆమె భర్త మరణించాడు. అంతకు కొచ్చిముందే రాధాకృష్ణ ఆయి శిలిడీలో స్థిరపడింది.

ఆ రోజులలో పంజర్ గామ్ నుండి గంగగిర్ బాబా వచ్చి, శిలిడీలో వాడా వద్ద చింతచెట్టు కీంద నామ సప్తాహం చేయస్తున్నారు. దానికి నిత్యమూ ఎన్నో ప్రాంతాలనుండి భక్తులు వస్తుండేవారు. అలానే సంగమేరు నుండి గూడ ఒక భక్త బృందం శిలిడీచేరి ఆ సప్తాహంలో పాల్గొన్నారు. ఆ బృందంవారు తిలిగి వెళ్ళప్పుడు వాళ్ళ ద్వారా రాధాకృష్ణ ఆయి ఒక బాబా పటము, కొంచెం బాబా ప్రసాదము జిక్కాబాయికి

పంపుతూ, ఆమెనగూడ శిలిడీవచ్చి బాబాను దల్చించి కొచ్చి రోజులుండి బాబాసేవ చేసుకొమ్మని కబురు పంపింది. జిక్కాబాయి శిలిడీ వచ్చి కొచ్చిరోజులుండి మరలా అప్పాద్ నగర్ వెళ్ళిపోయింది. అలా ఆమె అప్పుడప్పుడు వచ్చి బాబాను దల్చిస్తుండేది. ఇది ఆమెకు సాధ్యం గావడానికి ఆమెకొక సాలభ్యం గూడా వుండేది. పైనికోద్యోగి భార్య వితంతువగా ఆమె ప్రతినెలా సంగమేరు నుండి అప్పాద్ నగర్ వెళ్ళి పించను తీసుకోవలసి వున్నది. అందుకోసం బయల్దీలనపుడల్లా కోపర్చాంలో గోదావరి స్నానంచేసి, శిలిడీవచ్చి సాయిని దల్చించి, కొన్నేసి రోజులక్కడుండి వెళుతుండేది. మొదటిసాల ఆమె శిలిడీ వచ్చినపుడు సాయి ఆమెను, “సీవు ఆయి యింట్లోవుండి, నిల్వరామంగా సేవచేస్తుండు” అని ఆదేశించారు. ఆ ప్రకారమే ఆమె ఎప్పుడు శిలిడీ వచ్చినా ఆయి యింట్లోనే బన చేస్తుండేది. అలా యిద్దలికీ ఎంతో ఆత్మియత, అనుబంధమూ ఏర్పడ్డాయి.

దురదృష్టపశాత్తు 1916 లో రాధాకృష్ణ ఆయి మరణించింది. ఆమె దేహాన్ని కోపర్చావ్ లో గోదావరి ఒడ్డున దహనం చేసిన సంగతి గుర్తించి ఆ శోకంతో జిక్కాబాయి తెచ్చిన మాల, నైవేద్యము బాబా స్వీకరించలేదు. అటు తర్వాత ఆమె కొంతకాలం శిలిడీలో వుండిపోయింది. బాబా ప్రతిరోజు మధ్యాహ్నం ఆమెకొకపాత్ర నిండుగా భోజనమిస్తే ఆమె దానిని తీసుకుపోయి తినేది.

భ్రాహ్మకావ్యామి

అనుభ్వవండప్రము

శ్రీమతి పద్మజా రెడ్డి, హైదరాబాద్

ఇది, 1989 వ సంవత్సరం. ఒకరోజు మధ్యాహ్నం 12 గంటల సమయంలో, రాణిగంజ్ ఏలయాలో, ఒక సందులో నడుస్తున్నాను. దాదాపు రోడ్స్‌నీ నిర్మానుష్టంగా వున్నాయి. ఒకతను నా వెనకే వస్తూ, నడక వేగం పెంచాడు. అంటే తరుముతున్నట్లు వేగంగా వస్తున్నాడు. నేనూ నడక వేగం పెంచాను. నాచెయ్య పట్టుకోవాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. .నాకేం చెయ్యాలో తెలియక పరుగుపెట్టడం మొదలుపెట్టి, పక్కనే బాబా గుడి ఉంటే అందులోకి వెళ్లాను. మధ్యాహ్న ఆరతి అపుతోంది. బాగా భయం వేసింది, వాడు కూడా లోపలకి వచ్చేస్తాడేమోనని. వాడు నన్నేమి చెయ్యకూడదని, నాకు కనపడకూడదని బాబాకి దణ్ణం పెట్టుకున్నాను! ‘ఈ కష్టంనించి తప్పించినట్టతే, ప్రతి గురువారం మీకు పూజ చేసి, ఉపవాసం వుండి, మిమ్మల్ని నా జిల్లాపేట్టగా కొలుచుకుంటాను’ అని మొక్కకున్నాను. తరవాత అతను నాకు కనపడలేదు. ఆవిధంగా బాబా

నా జివితంలోకి ప్రవేశించారు. 1990 లో నాకు పెళ్లయింది. అనుకున్నట్లుగానే ప్రతి గురువారం బాబాకి పూజ, ఉపవాసం చేసేదాన్ని. ప్రతి సంవత్సరం ఖిలడీకి వెళ్లేవాళ్లం. ఒకసాల శిలాం వెళ్లినప్పుడు, సాయి సచ్చిలత్త కొన్నాను. అప్పటినించి పారాయణ చెయ్యడం మొదలుపెట్టాను. 1992 లో సాంతంగా ఒక కంపెనీ పెట్టాము. కొన్నాళ్లకి దాంట్లో బాగా నష్టాలోచ్చాయి. నాకు సంతానం కూడా కలగలేదు. దాదాపు 5 సంవత్సరముల వరకు పిల్లలు పుట్టలేదు. మా ఇంట్లో వాళ్లు, నన్ను చాలా ఇబ్బంది పెట్టేవాళ్లు. నేను ప్రతిరోజూ బాబాముందు కూర్చుని, పారాయణ అయ్యాక “ఒక పక్క సంతానం లేదు, ఒకపక్క ఆర్థిక సమస్యలు, నిన్నే నమ్మకున్నాను కదా, నాకెందుకిన్ని కస్తాలు” అని చెప్పుకుని బాగా ఏడ్చేదాన్ని. కొన్నాళ్లకి నేను గర్భపతిని అయ్యాను. అప్పుడు బాబాకి, “పాప అయినా, బాబు అయినా ఫరవాలేదు, నీ పేరు పెట్టుకుంటాను, జడ్డని తీసుకుని ఖిలడీకి వస్తాను” అని

మొక్కకున్నానుకొన్నాళ్లకి నాకు పాప పుట్టింది. ‘సాయి శ్రావణి’ అని పేరు పెట్టుకున్నాము, కానీ శిలాం తీసుకుని వెళ్లలేక పోయాము. ఏదో కారణంతో వెళ్లడానికి కుబిరేచి కాదు. ప్రతి సంవత్సరం తన పుట్టినరోజుకి, తీవ్రంగా జబ్బచేసి, హాస్టిట్ కి తీసుకుపాయేంత పలస్తితి వచ్చేది. ఆఖిలకి పాపకి 5 వ సంవత్సరం పుట్టినరోజుకి శిలాం వెళ్లలని రైలు టెక్కట్లు సిద్ధం చేసుకున్నాము. తాను స్కూల్ కి వెళ్లింది. రాగానే బయలుదేరాలి. కానీ పాప స్కూల్ నించి వస్తూనే, వొళ్లంతా దద్దుర్లు, విపరీతమైన జ్యరంతో వచ్చింది. మావారైతే పాపని చూసి ఏడ్చేశారు. ఏమైనాసరేషిలడీకితీసుకెళ్లలని, రైలులో వెళితే మన్మాడులో బిగి మళ్ళీ బస్సు ఎక్కాల్సిపస్తుందని, ఆ టెక్కట్లు రద్దుచేసి, బస్సుకి తీసుకున్నాము. బస్సు అయితే డైరెక్ట్ గా శిలాం వరకు వెళుతుంది కనక! బస్సు ఎక్కాక మళ్ళీ బాబాకి మొక్కకున్నాను,,,”మేము శిలాంలో బిగేవరకు నా పాపకి బాగైపాచాలి” అని. బాబా యెంత

కరుణామయులంటే, మర్మాడు ఉదయం శిల్పిలో బిగేసలకి, మా పాప మామూలుగా అయిపోయి, ఐస్టు బిగి పరుగు పెట్టింది. ఒంటిమీద ఒక్క దద్దురుగాని, జ్వరంకాని ఏటి లేదు. ఆరోజు బాబాకి ప్రత్యేక పూజలు అవి చేయించుకుని, శిల్పిలో నిద్ర చేసి, మర్మాడు బయలుదేలి పైదరాబాద్ కి వచ్చాము. అప్పటి నించి మానకుండా ప్రతి సంవత్సరం శిల్పికి వెడతాము. అలా ఒకసాల శిల్పి వెళ్లినప్పుడు, నాకు అక్కడ ఇంకొక రోజు వుండాలని పుంబి, మావారేమో వెళ్లిపోదాం అంటున్నారు. ఆరోజు నేనొక్కదానే, పాపని పక్కన కూర్చోపెట్టుకుని ఇదేవిషయం ఆలోచిస్తున్నాను. నా పక్కనే, కాపొయ వస్తూలు కట్టుకుని, పాడుగ్గా వున్న ఒకాయన వచ్చి నిల్చుని, హించిలో, “ఈరోజు వెళ్లితీరాలా” అని అడిగారు. నేను ఏదో ఆలోచనలో, ఔనన్నట్లు తలపూపి, ఔనూ

ఈవిషయం ఇతనికెలా తెలుసన్నట్లు అతనివైపు తేలపార చూడగానే, మరుక్కణం ఆయనక్కడ లేదు.

2002 లో మాకు మళ్ళీ పాప పుట్టింది. తనకి సాయి శృతి అని పేరుపెట్టుకున్నాము. పుట్టువెంట్లుకలు శిల్పిలోనే తీయించాము. మా చిన్న పాప పుట్టివరకు, జీవితంలో చాలా ఒడిదుడుకులు ఎదురుక్కున్నాము. తన పుట్టిన కొన్ని రోజులకి ఒక మంచి కంపెనీలో ఉద్యోగం దొలికింది. అక్కడ “సాయిబాబా” మాన పత్రిక చూసాను. మా పర్మనల్ మేనేజర్ గారు, పూజ్యోద్ధరి భరద్వాజ మాస్టర్ గారి గులంచి చెప్పి, శ్రీ గురుచలత్త పారాయణ చెయ్యమన్నారు. తరవాత శిల్పి వెళ్లినప్పుడు, ఆ ర్రంథం, దానితోపాటు శ్రీ సాయిలీలామృతం కూడా కొనుక్కుని పారాయణ చేయడం మొదలుపెట్టాను. తరవాత తెలిసింది, పూజ్యోద్ధరి భరద్వాజ మాస్టర్ గారి

కుటుంబం నాగోల్ లో వున్నారని! మా పెద్దపాప పెళ్ళయ్యంది. చిన్నమ్మాయి ఇంజనీరింగ్ లో చేలంది. ఇప్పుడు ప్రస్తుతము కుటుంబ పరిస్థితులు చక్కపడ్డాయనే చెప్పామచ్చ. ఆపద నించి తప్పించుకోవడానికి బాబా గుడికి పరుగెత్తిన నన్ను, అక్కున చేర్చుకుని, నా జీవితంలో ఎన్నో సంఘటనల్లో తోడూనీడగా వుండి, నన్ను నడిపిస్తున్న బాబా, నాకు ఆయన సేవని కూడా ప్రసాదించారు. మా ఇంటిపక్కనే బాబా గుడి వుంది. ఉదయాన్నే ఆరతి కంటే ముందే వెళ్లి, సేవ చేసుకుని, తరవాత కాకడ ఆరతి అయ్యాక , ఇంటికి వస్తాను. నాకు పెద్దబిక్కు, నా ఇంటి ఇలవేల్పు, నా సర్వస్వం సమర్థ సద్గురుడైన శ్రీ సాయినాథ్ మహారాజ్ వారే !! •

ఆచార్యవాచ్చ అధ్యాత్మ వీలులు

శ్రీమతి సుజాతగారు, బాపట్లు

పూర్వా జ్యేష్ఠ భరద్వాజ మహారాజ్ శీలావైభవాన్ని, బాపట్లు వాస్తవ్యాలు శ్రీమతి సుజాతగారు ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

2012 సం.లో మేము శ్రీమతి విజయలక్ష్మి గాలింట్లో అడ్డెకి వుండేవాళ్ళగం. వాళ్ళ ద్వారా శ్రీ కోటీశ్వరరావుగారు నిర్వహించే సత్కంగాలకి వెళ్ళడం జరిగింది. ఒకసారి గురుపూర్తిమకి, మా ఇంట్లో వున్న మామిడి చెట్టుకింద, మమ్మలుందలని ‘శ్రీ గురుచరిత్ర’ పారాయణ చెయ్యమన్నారు. నేను అదే మొదటిసారి గురుచరిత్ర చదవడం. చాలా శ్రద్ధ పెట్టి చదివాను. మర్మాదు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఒక హోలులో కూర్చుని వున్నట్లుగా స్ఫుర్పుదర్శనం అయింది. ఆయన ముందు సమాధి వుంది. సత్కంగ సభ్యులతో చెప్పే, అది ఒంగోలులో సమాధి మందిరం అని చెప్పారు.

మావారు సత్కంగానికి వచ్చినరోజున, బాబా పటం పక్కనే మాస్టరుగాల పటం చూసి, “బాబా అయితే దేవుడు, కానీ మాస్టరుగారు మనలాగే ఉద్ధిగ్రం చేస్తూ, గృహస్తూగా వున్నారు, ఈయనని దేవుడిలా

కొలుస్తున్నారేమిటా?” అని ఒకరకమైన భావన వచ్చింది. రెండు మూడు రోజుల తరవాత పూజ చేసి పారాయణ చేసుకుంటుంటే, మళ్ళీ మనసులో అదే భావన చాలా తీవ్రంగా అనిపించింది. అదే రోజు రాత్రి స్వప్నంలో రెండు ఇసుక కుపులు -- ఒకటి సిమెంటులో కలిపే ఇసుక, రెండవబి ఫిలింగులో వాడేబి -- ఒకదాని పక్కన ఒకటి ఉన్నాయిట(మావారు సివిల్ వర్క్స్ చేస్తారు). ఎవరో, “ఈ రెండూ ఒకటే, తేడాలేదు” అంటున్నారట. మావారు, “తేడా ఎందుకులేదు? ఒకటి బరకగా ఉంటుంది, ఒకటి సన్నగా ఉంటుంది” అన్నారుట. అవతలివారు “తత్త్వతః ఒకటే కదా!” అన్నారట. అప్పుడు మావాలికి – పైకి రూపాలు, వ్యవహోరం తేడాగా వున్నా, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, శ్రీ సాయిబాబా తత్త్వతః ఒక్కబేయసీ, తేడా లేదని అర్థమయ్యిందట. అప్పటినించి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు రాశిన ర్ఘంధాలసీ పారాయణ చేస్తూ, సత్కంగాలకి హజరవ్వడం మొదలు పెట్టారు.

నేను ఒకసారి మా స్నేహితుల కుటుంబంతో ఒంగోలు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల సమాధి దర్శనానికి బయలుదేరాను. కానీ రైల్వేస్టేషనుకి

వచ్చేసలకి, మా స్నేహితులు రాలేదు. రైలు బయలుదేలపోతోంది. నాకు చాలా భయమేసింది. నేను ఎప్పుడూ ఒంటలగా ఎక్కడకి వెళ్లేదు. ఏమైతే అయ్యిందని, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి నమస్కారం చేసుకుని రైలు ఎక్కేసాను. రైలులో కూర్చున్నాక ఒంగోలులో ఏమి తెలియదు ఎలా వెళ్లాలి’ అనిపించి, ‘ఎవరికెవరూ తోడుకాదు, మాస్టరుగారూ మీరొక్కరే అందలకి తోడు’ అనే భావనతో వాలికి నమస్కరించుచున్నాను. మావాళ్ళ వేరే రైలు ఎక్కి, బీరాలలో నన్ను కలిశారు. ఒంగోలులో సమాధి మందిరానికి వెళ్ళాక మనసు చాలా ప్రశాంతం అయిపోయి, కళ్ళ మూతలు పడిపోయాయి. అలా చాలా సేపు వుండిపోయాను. నాకు ధ్యానం చెయ్యడం రాదు. ‘ఒంగోలు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల సమాధి దగ్గరకి వెళ్ళినప్పుడు, అక్కడ ధ్యానం చెయ్యాలి’ అనుకున్నాను. అలా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాచేత ధ్యానం చేయించి మంచి అనుభవాన్ని ప్రసాదించారు.

మేము ఇల్లు మాలినప్పుడల్లా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల పాదుకలు (సత్కంగ మందిరం నించి) తెచ్చుకుని, రెండు మూడు రోజులు సేవించుకుని

ನೈಯಂಚಾಬಾ ಮರಸವ್ಯತ್ಕ

తిలగి ఇచ్చేసేవాళ్ళం. వారి పాదుకలు ఎన్నో లీలలు చేశాయి. ఒకసారి ఇలాగే పాదుకలు తెచ్చుకున్నాడ, మధ్యహౌం భోజనం నివేదన ఇచ్చి, ఆరతి చేసి అక్కడే కింద పడుకున్నాను. దాదాపు 3 గంటలనించి మంచి కాఫీ వాసన ఇల్లంతా వస్తోంది. చుట్టూ చూసాను. ఎవరి ఇంట్లోంచి కాదు, మా ఇంట్లోంచే వస్తోంది. దాదాపు గంటనేపు కాఫీ ఘుమఘుమలతో ఇల్లంతా నిండిపోయింది. పూజ్యతీ మాస్టరుగాలకి కాఫీ పెట్టి ఇవ్వాలని అప్పుడు నాకు అర్థమయ్యాంది. మాకు కాఫీ తాగే అలవాటు లేదు. అందుకే కాఫీ ఇవ్వాలన్న ఆలోచన రాలేదు. బూకా కాఫీ కలిపి నివేదన చేశాను. పూజ్యతీ మాస్టరుగారే ఇంట్లో వ్యక్తిలాగ అడిగి చేయించుకున్నట్లు అనిపించి, చాలా సంతోషం వేసింది.

కొన్ని రీజులు మేము మా
 అమ్మవాళ్ళ ఇంట్లో వుండేవాళ్ళం.
 మా నాన్నగాలికి కొద్దిగా త్రింకింగ్
 (తాగుడు) అలవాటయ్యంది. దాంతో
 చాలా ఇబ్బందిగా ఉండేబి. మేము
 ప్రతి సంవత్సరం గురుదంపతులకు
 కళ్ళాణం చేసుకుంటాం. ఒకరు
 పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలిని పెళ్ళికూతురు
 చేయడానికి తీసుకువెళితే, వేరింకరు
 పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని పెళ్ళికొడుకు
 చేయడానికి తీసుకువెడతారు.
 ఆ సంవత్సరం మాకు పూజ్యశ్రీ
 మాస్టరుగాలని పెళ్ళికొడుకుని
 చేయడానికి అవకాశం వచ్చింది.
 అందుకని మేము అమ్మవాళ్ళ ఇంట్లో
 వున్నప్పుడు తీసుకెళ్ళను. ఆరోజు
 రాత్రి అమ్మ, నాన్నతో సహా అందరం,
 హాలులో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు
 (పటం రూపంలో) వున్నారని, అక్కడే

పడుకున్నాము. తెల్లవాలి లేచాక మా నాన్న “నాకేదో గాబరాగా వుంటి, నేనేదో తప్పుచేస్తున్నాను అనిపిస్తోంది, ఏమిటో తెలియడంలేదు” అంటే, మా చిన్న పొప తాగడం మానెయ్యమని చేతితో స్నేగ చేసి చెప్పింది. వెంటనే మా నాన్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దగ్గరికి వచ్చి, నమస్కారం చేసుకుని “ఈరోజు నించి నేను తాగను” అని ప్రమాణం చేశారు. అంతే! వెంటనే మానేశారు. ఇప్పటికి నాలుగైదు సంవత్సరాలు అవుతుంది. మధ్యలో ఎన్నో విధాల అందరూ పరీక్షించినా మా నాన్న మళ్ళీ తాగలేదు.

పూజ్యతీ మాసరుగాలని,
బాబాగాలని పూజించే విషయంలో

మా తమ్ముడికి, మాకు బాగా గొడవలు
 జిలగేవి. మేము సత్యంగాలకు వెళ్లటం
 ఇష్టమండేబికాదు. ‘ఈ బాబాలు,
 గురువులు మనకెందుకు? చిన్న
 పిల్లల చదువులు దెబ్బతింటాయి’ అనే
 అభిప్రాయంలో ఉండేవారు. వాళ్లకి
 పెళ్లయ్య 8 సంవత్సరములైనా
 పిల్లలు పుట్టలేదు. చాలా మొక్కలు
 మొక్కతున్నారు, యాత్రలకి
 వెడుతున్నారు. నేను పారాయణ
 చెయ్యమని చెప్పంటే చెయ్యటం లేదు.
 ఒకసారి మా ఇంటికి పచ్చినప్పుడు
 కోటీశ్వరరావు అంకుల్ దగ్గరకి
 తీసుకెళ్లాను. ఎలాగో ఒప్పుకుని
 వచ్చారు. ఆయన వాళ్లకి, శ్రీ సాయి
 లీలామృతం, శ్రీ గురుచరిత్రతో పాటు
 కొన్ని మహాత్ముల ర్ఘంథాలు యచ్చారు.
 ఒకాక్క ర్ఘంథం పారాయణ అవ్వగానే,
 ఆ క్షేత్రానికి దర్శనానికి వెళ్లమని
 చెప్పారు. అలాగే వాళ్లు కూడా చేశారు.
 ఇప్పుడు వాళ్లకి బాబు పుట్టాడు. దానితో
 వాళ్లకి కూడా మాస్టరుగారన్నా, బాబా
 అన్నా నమ్మకం కుటిలంది. ఈవిధంగా
 పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నా పుట్టింటి
 వాళ్లలో కూడా మార్పుని తీసుకొచ్చి,
 కుటుంబమంతటికి వాలి అనుర్ఘహస్తిన్న
 ప్రసాదిస్తున్నారు.

ఇలా మేమందరం సాయిమాష్టర్
బాటలో పయనిస్తూ మా జీవనం
ప్రశాంతంగా సాగిస్తున్నాము. మాలో
భక్తి విశ్వాసాలు పెంపాందించి, మా
చేయి వదలకుండా పట్టుకొమ్మని
పూజ్యాలీ మాష్టరుగాలిని ప్రార్థిస్తూ,
కృతజ్ఞతా పూర్వక నమస్కమాంజలులు
సమల్యంచుకొంటున్నాను.

జ్యే సాయి మాస్టర్ !

వార్తాలాపము

17వ హేజీ తరువాయి

వాచికము (వాక్యతో ఆచలించేబి), మానసికము (మనసుతో ఆచలించేబి) అని మూడు విధాలు.

కాయికమైన తపస్సు భగవద్గీతలో, ‘ప్రతీషపవాసియమైః శరీరోత్తాపనం తపస్సః’ అని చెప్పబడింది. ప్రతాలు, ఉపవాసాలు, నియమాలు మొదలైనవాటి చేత శరీరాన్ని తపింపచేయటం శారీరకమైన తపస్సు.

వాచికమైన తపస్సు అంటే సత్యం పలకడం, అనవసరమైన సంభాషణ చేయకపోవడం, ఎవరినీ నించించకుండా వుండడం, కతినమైనటువంటి మాటలను పలకకుండా వుండడం.

వాచిక, మానసిక తపస్సుల గులించి మహోభారతంలో ఇలా వున్నాయి—

శ్లో|| అపిఓంసో సత్యపచసం
ఆస్మారంస్యం దమో ఘృణా I
వితత్తపశే విదుభీరా
న శరీరస్య శోషణమ్ II

భావం: అపోంస, సత్యము, ఇతరులను బాధపెట్టే పనులు చేయకపోవడము, దమము, దయ - ఇవి మానసికమైన తపస్సు. శరీరాన్ని శోషింపజేయడం (బాధించడం) మాత్రము తపస్సుకాదు. ఉపవాసము మొంచ వాటివలన శరీరాన్ని బాధపెట్టడం వలన తపస్సిద్ది కలుగదు. ఈ విషయంలో పరమేశ్వరుడు పార్వతీ దేవితో ఇలా అన్నాడు.

శ్లో|| దేహాదణాన మాత్రేణ
కా ముక్తి రవివేకినామ్ I
వల్మీకతాడనాదైవిః
మృతః కిం సు మహారగః II

భావం: ఓ దేవీ! శరీరాన్ని కష్టపెట్టినంత మాత్రాన ఆ అవివేకికి ముక్తి కలుగుతుందా? పాము పుట్టమీద కొట్టినంత మాత్రాన సర్పము మరణిస్తుందా? ఇంకా శాస్త్రము ఇలా చెబుతున్నాయి -

శ్లో|| మాసప్రక్షోపవాసేన
మస్తున్తే యే తపశే జనాః I
ఆత్మతస్తుపథమాతాస్తే
న తపస్తుతాం మతమ్ II

భావం: మానము, పక్షము రోజులపాటు ఉపవాసము వుండడం ‘తపము’ అనుకుంటారు. వారు ఆత్మతంతువును (ఆత్మ అనే తీగను) నశింపజేస్తారు. సత్పురుషులు దానిని తపస్సుగా అంగీకరించరు.

ఆత్మతంతువును నశింపజేయడమంటే శరీరాన్ని నిలబెట్టే ఆధారాన్ని నశింపజేయడము.

పరిప్రశ్న

06వ హేజీ తరువాయి

ప్రేమతో మాచుకోగల్గి, తల్లిదండ్రులను, భార్యాజిడ్డలను సోదరులను, అందరినీ ప్రేమగా చూచుకోగల్గాడం వలన మానవ జీవితమొక ప్రేమ ప్రవంతిగా సాగుతుంది. నేడు సామాన్యమైన సాఖ్యాలేన్ని వున్నా ప్రతివాడు స్వార్థమనే తీరని ఆకలితో మల మల మాడుతూనే యున్నాడు. వివాహంలో భార్యకుంటే ధనము, మర్యాద, లాంఘనాలు ముఖ్యమయ్యాయి. తల్లిదండ్రులకు వారిచ్చే తృప్తి హోదాలవల్లనే భార్యాజిడ్డలనుండి గౌరవం లభించే దుస్థితి కల్గింది. డబ్బు, ఆస్తి మొదలయినవి తన వినియోగం కోసం సృష్టించిన మనిషి - తనకంటే వాటికే ఎక్కువయిన విలువనిచ్చుకొనే బాసిన బుద్ధికి బిగజారాడు.

ఈ వైఖలి క్రమంగా మనలో మార్పురానిదే వేదవిద్య మృతంగా వుండిపోతుంది. పరీక్ష కోసం గుడ్డిగా వల్లించిన పాతాలలాగ. ఆ మార్పు రావాలంటే శ్రీ సాయిబాబావంటి పూర్ణగురువి సేవిస్తే అన్ని జీవులలో ఆయనే వున్నారన్న వివేకము, తద్వారా సర్వ జీవులపట్ల ప్రేమ, గౌరవము ఏర్పడతాయి. అప్పుడు మన జీవితాలను పూర్ణం చేసుకోవాలన్న నిజమైన జిజ్ఞాస కలి వేదవిద్యను సక్రమంగా ఆధ్యయనం చేసే సంస్కరం ప్రజలకు కలుగుతుంది.

- సచేషం

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o.SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd.Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad-68.

Phone: +91 - 74160 41550

Branch Office : Kondaiah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh.

Phone:08592 233271

Send DD in favour of “**Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)**”, payable at **Hyderabad or Ongole**.

ఇతర ప్రచురణలు

శ్రీ సాయి లీలామృతం-శ్రీ గురు చరిత్ర (Bound)	450-00	మహాత్మల ముద్దులిడ్డదు	120-00
శ్రీ సాయి లీలామృతం	150-00	అవధూత చివటం అమృత	70-00
శ్రీ గురు చరిత్ర	150-00	శ్రీ సిద్ధరూడ స్నామి చరిత్ర	70-00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	120-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-1	125-00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	125-00	మరో నందదీపం	80-00
శ్రీ సాయినాథ ప్రభోధామృతము	80-00	ఆచార్య అమృత లేఖావళి	40-00
సాయినాథ పూజ	40-00	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	175-00
సాయినాథ స్ఫవనమంజరి	10-00	బాలల శ్రీ సాయి లీలామృతము	25-00
శిరిడి ఆరతులు	15-00	మహాశ్రుతముదు	50-00
సాయిబాబాను సేవించడమెందుకు	10-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-2	125-00
సత్కంగము - భజన	5-00	బాలల శ్రీ సాయి సన్మిధి	50-00
శిరిడి క్లైష్ట సందర్భము	40-00	బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	50-00
విజ్ఞాన పీచికలు	99-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ నిత్యసత్య ప్రతము	15-00
పరిప్రశ్న	99-00	మాష్టర్ అమృత వాక్యము	100-00
మతమెందుకు?	20-00	BOOKS IN ENGLISH	
విది నిజం?	25-00	Sai Baba the Master	175-00
ధ్యానయోగ సర్వస్వం	99-00	Sree Guru Charitra	99-00
బుద్ధధ్యాన పూజయం	49-00	Supreme Master (Swami Samartha)	99-00
దత్తావతార మహాత్ముం	75-00	Sai Baba of Shiridi and His Teachings	99-00
సంహితాయన గురు ద్విసాహాటి	125-00	Life and Teachings of Hazarat Tajuddin Baba	99-00
పురుషుక్త రహస్యం	40-00	Children's Sai Baba the Master	60-00
సాయిసుక్తి - ఆచార్యవాటి	10-00	BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	49-00	Sadguru Sai Baba (Hindi)	150-00
అవధూత శ్రీ చీరాలస్నామి	49-00	Sai Leelamrutham (Kannada)	150-00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్యస్నామి	70-00	Sai Baba Jeevitha Charitham (Malayalam)	220-00
శ్రీ అనందమాయి అమృత	49-00	Sai Baba Leelamrutham (Tamil)	175-00
లిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	80-00	Sri Guru Charitra (Hindi)	99-00
శ్రీ హజరత్ తాజుద్దిన్ బాబా చరిత్ర	49-00	Swami Samartha (Kannada)	50-00
స్నామి సమర్థ (అక్కల్మై స్నామి)	49-00	Sri Guru Charitra (Kannada)	99-00
మనము - మన సంస్కృతి	70-00	Shiridi Aarathi (Tamil)	15-00
		Stavana Manjari (Tamil)	10-00
		Tibet Yogi Milarepa Jeevitha Charitra (Kannada)	55-00
		Sri Sainath Prabodhamruthamu (Kannada)	65-00
		Sai Sannidhi (Kannada)	120-00
		Sri Guru Charitra (Malayalam)	150-00
		Sri Guru Charitra (Oriya)	150-00

ఆధ్యాత్మిక జాగ్రత్త

(మాతృదేవి పూజ్యాల్మీ అలివేలుమంగమ్మ రచించిన వ్యాసముల సంపుటి)

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.

Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2021-2023, Regd.No. 37926/83.

ఇం జ్యోతి 13, 2022న గుమ్మెతంపాడు లో యంకుచుట్టు వి లిప్పు సందర్భంలో శ్రీ గురువురూరు సందర్భంలో గురువురూరు లో విక్షేపణల ద్వ్యారకనాథీ బ్రాహ్మణ్ రోగి నారు పూరజాతికాలు నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో భక్తులందరూ భక్తులక్ష్ములక్ష్మీ పూర్తిస్వారు

